Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1919-01-01

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 6 2 5

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9856

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι
Ἐτησία Σελ. 12 — Ἐτησία Σελ. 14
Ἑξάμηνος » 6 — Ἑξάμηνος » 8
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 625
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1919.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΙΣΟΤΗΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΕΙΗΣΑΝ ΤΗι ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΙ
ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΜΕΓΑΛΑ ΚΟΣΜΟΪΣΤΟΡΙΚΑ ΕΤΗ
1918-1919

1918
ΕΤΟΣ ΚΡΙΣΙΜΟΝ
ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΝ

Ἡ ἀνασκόπησις τοῦ χθὲς λήξαντος ἔτους ἐμπνέει κατάπληξιν ἀνέκφραστον καὶ περιάγει εἰς ἴλιγγον διὰ τοῦ πρωτοφανοῦς μεγαλείου καὶ τῶν παραδοξοτάτων μεταπτώσεων καὶ ἀνατροπῶν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ κόσμῳ, αἵτινες ἀναπαριστῶσιν εἰκονικῶς καὶ μεταφορικῶς τὰς ἀπειρομεγέθεις καὶ ἐξαισίας μεταπτώσεις καὶ ἀνατροπὰς ἐπὶ τῆς ὑδρογείου κατὰ τὰς περιόδους τῶν γεωλογικῶν ἀναστατώσεων καὶ τῆς ταραχώδους διαμορφώσεως αὐτῆς. Ὅπως τότε τὰ στοιχεῖα πάντα τῆς φύσεως ἐπανίσταντο καὶ συνεκρούοντο πρὸς ἄλληλα συνεπαγόμενα ταραχὴν καὶ ἀναστάτωσιν ἀπερίγραπτον καὶ ἀνατροπὰς ἐν τῷ ὑλικῷ καὶ ἀψύχῳ κόσμῳ, ὧν τὰ ἴχνη παραμένουσιν αἰώνια, παρομοία ἐγένετο ἐν τῷ ἐμψύχῳ καὶ λογικῷ κόσμῳ τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ἐξέγερσις ἐν αὐτῇ τῶν ἐθνῶν καὶ λαῶν κατ' ἀλλήλων ἐπὶ τέσσαρα καὶ ἥμισυ ἔτη συνταράξασα αὐτὴν καὶ ἀναστατώσασα τὰ πάντα ἐπὶ τῆς ὑφηλίου ὅλης.

Τὸ λῆξαν ἔτος ἐγένετο κρίσιμον καὶ ἀποφασιστικὸν τοῦ τρομερωτάτου πολέμου καὶ κατ' αὐτὸ συνετελέσθησαν τὰ μέγιστα καὶ παραδοξότατα γεγονότα.

Τὴν πολεμικὴν κατάστασιν κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ λήξαντος ἔτους περιγράφει ἔν τινι λόγῳ του ὁ μέγας ἀληθῶς πρωθυπουργὸς τῆς Μ. Βρεττανίας Λόϋδ Τζώρτζ ἐν τῷ Δημαρχείῳ τοῦ Λονδίνου τῇ 27)9 π. Νοεμβρίου ὡς ἑξῆς:

«Ἦτο χρόνος ἀγωνιώδης, καὶ τὰ χείριστα ἔτι δὲν εἶχον ἐπέλθει. Κατὰ τὸ ἔαρ ἡ συγκεντρωμένη μανία τῆς Τευτονικῆς δυνάμεως ἐξερράγη κατὰ τοῦ στρατοῦ ἡμῶν καὶ πρὸ στιγμὴν αἱ γραμμαὶ ἡμῶν διεσπάσθησαν. Χωρὶς τοῦ θάρρους, τῆς σταθερότητος, τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς ἑτοιμότητος ἅτινα συνιστῶσι τὰ μεγάλα ἔπη τοῦ κόσμου, θὰ ἐθριάμβευεν ὁ ἐχθρὸς ἡμῶν. Οἱ λιμένες τῆς Μάγχης ἠπειλοῦντο. Ἡμεῖς, οἵτινες ἐγνωρίζομεν πάντα τὰ γεγονότα, ἐγνωρίζομεν ὡσαύτως καὶ τὸν κίνδυνον. Λόγχη ἀμειλίκτως ἐνεπήγνυτο εἰς τὴν καρδίαν τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ κατεῖχεν ἀγωνία τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν. Ταῦτα συνέβαινον κατὰ τὸ ἔαρ, οὐχὶ πρὸ πολλοῦ. Ἡ Τουρκία προήλαυνε πρὸς Ἀνατολάς. Εἰς τὴν Καυκασίαν, εἰς τὴν Περσίαν, ἠπειλεῖτο ἡ Ἀνατολικὴ Αὐτοκρατορία ἡμῶν. Ἡ Βουλγαρία εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους, κατέχουσα προφανῶς τὰ μάλιστα ἀδιάβατα στενὰ ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ λέων εὑρίσκετο εἰς τὰ πυρετογόνα ἕλη, ἐνῷ ὁ ἀετὸς ἐπεκάθητο εἰς ἀπόρθητα ὑψώματα. Ἡ Αὐστρία ἐφαίνετο στερρῶς περιχεχαρακωμένη ἐπὶ τοῦ Ἰταλικοῦ ἐδάφους μετὰ στρατοῦ ἀριθμητικῶς ἀνωτέρου καὶ ἀνωτέρου κατὰ τὸν ἐφοδιασμόν. Γαλλικαὶ καὶ Βρεττανικαὶ ἐπικουρίαι δὲν ἦσαν ἐπαρκεῖς, ἐπειδὴ οἱ στρατοί μας ἦσαν ἀπησχολημένοι εἰς τὴν ἄμυναν τοῦ ἐδάφους τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου. Ἡ Ἰταλία ἦτο πλήρης τρόμου.

«Ταῦτα συνέβαινον πρὸ ὀλίγων μηνῶν κατὰ τὸ ἔαρ. Μὴ λησμονῶμεν τοῦτο, τώρα ἐν τῇ μεγάλῃ ὥρᾳ. Εἶναι ἡ δραματικωτάτη μεταβολὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἦτο ἔαρ, καὶ τώρα ἡ φυλλόρροια—ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ἐξεμηδενίσθη διὰ συνδυασμοῦ λαμπρᾶς στρατιωτικῆς, ὁρμῆς καὶ ἀνδρείας καὶ ὀργανώσεως καὶ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους τούτου, ὅπερ κατ' αὐτοὺς τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας ἠπείλει τὴν κυριαρχίαν ἡμῶν ἐν Ἀνατολῇ, εἶναι σχεδὸν ὑπὸ τὰ τηλεβόλα τοῦ Στόλου ἡμῶν· ἡ Βουλγαρία εἶναι κατειλημμένη ἀπὸ τῶν ὀρέων μέχρι τῆς θαλάσσης· ὁ προδοτικὸς βασιλεὺς αὐτῆς εἶναι δραπέτης, καὶ μόλις ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ καταφυγίου του, εἶναι αὐτὴ ὑπὸ τὴν Συμμαχικὴν κατοχήν. Ἡ Αὐστρία περιχεχαρακωμένη τότε ἐπὶ τοῦ Ἰταλικοῦ ἐδάφους διεσκορπίσθη καὶ διεσπάσθη. Ἡ Γερμανία, ὁ τελευταῖος καὶ μέγιστος τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὑπὸ τοῦ ἀτρομήτου ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς πεπροικισμένης ἀρχηγίας ἐτράπη δρομαίως πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ ὁ Στρατὸς ὅστις ἦτό ποτε ὁ τρομερώτατος ἐν τῷ κόσμῳ, τώρα δὲν εἶναι πλέον Στρατός. Τὸ Ναυτικὸν αὐτῆς δὲν εἶναι βεβαίως πλέον Ναυτικόν.

«Ἡ κραταιὰ Αὐτοκρατορία ἥτις ἠπείλει τὸν κόσμον, τὴν νύκτα ταύτην εἶναι ἀκέφαλος. Ἡ κεφαλὴ αὐτῆς, ὁ Κάϊζερ καὶ ὁ Διάδοχος παρῃτήθησαν. Διάδοχος δὲν ἀνευρέθη ἔτι. Προεκηρύχθη ἀντιβασιλεία καὶ ἀντιβασιλεία δὲν ἐπεβεβαιώθη, καὶ πρόκειται νὰ συγκληθῇ Γερμανικὴ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἵνα καθορίσῃ τὴν μέλλουσαν κυβέρνησιν τῆς Γερμανίας. Ὑπῆρξέ ποτε δραματικωτέρα τιμωρία—τιμωρία, καὶ λέγω πάλιν τιμωρία—ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου; . . .

«Τὰ συμβεβηκότα ἐβάδισαν ἐπὶ πτερύγων λαίλαπος μετ' αὐξομένης δυνάμεως καὶ ὁρμῆς ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, ἀπὸ ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα, ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν. Οὐδέποτε ἐζήσαμεν ἐν ἡμέραις τοιαύταις. Ἐδαπάνησα μίαν ὅλην ἑβδομάδα εἰς Βερσαλλίας. Εἶχον μετ' ἐμοῦ τὸν διακεκριμένον συνάδελφον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, τὸν Πρῶτον Λόρδον τοῦ Ναυαρχείου καὶ τὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐνῷ περιεπάτουν μέσῳ τῶν ὡραίων δασῶν τῶν Βερσαλλιῶν—τὰ φύλλα ἔπιπτον, ἀλλὰ δὲν ἔπιπτον μόνον αὐτά. Αὐτοκρατορίαι καὶ Βασίλεια καὶ Βασιλεῖς ἔπιπτον ὡς φύλλα μαραμμένα ὑπὸ καταιγίδος. Ἦτο ἀξιοσημείωτος ἑβδομάς. Ἡ Βουλγαρία ἀπῆλθεν. Ἡ Τουρκία παρεπέμφθη εἰς τὴν ἔναξιν τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης. Ἠκολούθησεν αὐτὴν ἡ Αὐστρία.

Τὴν παραστατικὴν ταύτην περιγραφὴν τῶν δραματικωτέρων συμβεβηκότων τοῦ πολέμου ἐποιεῖτο ὁ Βρεττανὸς πρωθυπουργὸς δύο ἡμέρας πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς Γερμανίας, ἀποδεξαμένης τοὺς ἐπιβληθέντας ὑπὸ τῶν νικητῶν γνωστοὺς ἤδη ὅρους ἀνακωχῆς.

Ἡμεῖς ὑπομιμνήσκομεν ἤδη περιληπτικῶς καὶ κατὰ τάξιν χρονολογικὴν τὰ συμβεβηκότα ταῦτα:

Ἡ Γερμανία ἀπαλλαγεῖσα τῆς Ρωσσίας, μετέφερεν ἐκ τοῦ Ἀνατολικοῦ εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον ὑπὲρ τὸ ἓν ἑκατομμύριον στρατοῦ καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης ταύτης ἐνισχύσεως στηριχθεῖσα ἐπεχείρησεν ἅμα τῇ ἐαρινῇ ἰσημερίᾳ τῇ 5ῃ πρωϊνῇ τῆς 8)21 Μαρτίου ἐπίθεσιν κατὰ τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀρρᾶ πρὸς ἀποχωρισμὸν κατὰ τὸ σημεῖον τῆς ἑνώσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ ἀπὸ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ. Τὸ ῥῆγμα ἐπῆλθε καὶ ἡ 5η στρατιὰ τοῦ Βρεττανικοῦ στρατοῦ ἐρρίφθη πρὸς τὰ ὀπίσω, δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ ἐπωφεληθῶσι τὸ ῥῆγμα τοῦτο αἱ ἐπιτεθεῖσαι Γερμανικαὶ δυνάμεις, ὡς ἀνεπαρκεῖς καὶ παρεσχέθη καιρὸς εἰς τὴν σπεύσασαν γαλλικὴν ἐπικουρίαν ἥτις ἐπηνώρθωσε τὸ ἀτύχημα. Τῇ 11)24 οἱ Γερμανοὶ ἐκυρίευσαν τὴν Παμπὼμ καὶ Περρών, τῇ 29)11 Ἀπριλίου τὴν Ἀρμαντιέρ, τῇ 2)15 τὴν Χαλλιώλ, τῇ 13)26 τὸν λόφον Κεμμὲλ καὶ μετὰ μηνιαίαν ἀναδιοργάνωσιν οἱ Γερμανοὶ ἐπανέλαβον τὴν ἐπίθεσιν τῇ 14)27 Μαΐου καὶ τῇ 16)29 ἐκυρίευσαν τὴν Σουασσὼν καὶ τῇ 18)31 ἔφθασαν εἰς τὸν ποταμὸν Μάρνην καὶ ἐξηκολούθησαν τὰς ἐπιθέσεις ὅπως διανοίξωσιν ὁδὸν εἰς Παρισίους. Μετά τινα διακοπὴν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν ἐπεχείρησαν νέαν ἔφοδον τῇ 27)9 Ἰουνίου, χωρὶς ὅμως νὰ δυνηθῶσι νὰ χωρήσωσι πέρα τῶν μεσημβρινῶν ὀχθῶν τοῦ Μάρνη.

Ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τεραστίων τηλεβόλων ἔβαλλον ἀπὸ ἀποστάσεως 110—120 χιλιομ. ὀβίδας κατὰ τῶν Παρισίων καὶ ἐπεχείρουν ἐπιδρομὰς ἐναερίους ἐκεῖ καὶ εἰς Λονδῖνον ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ πτοήσωσι τοὺς λαοὺς τῶν δύο πρωτευουσῶν καὶ συναινέσουν εἰς εἰρήνην. Ἀλλὰ τῆς Γαλλίας προΐστατο ἡ γηραιὰ τίγρις ὁ Κλεμανσὼ καὶ τῆς Μ. Βρεττανίας ὁ δαιμόνιος Οὐαλὸς Λόϋδ Τζώρτζ, οἵτινες ἀμφότεροι συνεκέντρουν ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν ἑκατέρου τῶν λαῶν ὧν ἡγοῦντο καὶ ἐξεπροσώπουν τὴν λαμπροτάτην ἐκδήλωσιν αὐτῆς.

Ὁ ἐπικρεμασθεὶς μέγιστος κίνδυνος, ἐντούτοις, ἤγαγεν ἀμφοτέρους ἵνα ποιήσωνται ἀγωνιώδεις ἐπικλήσεις πρὸς τὸν πρόεδρον Οὐΐλσων ἵνα σπεύσῃ καὶ ἀποστείλῃ στρατὸν εἰς Εὐρώπην πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου ἀπὸ τῆς τευτονοτουρανικῆς κυριαρχίας.

Ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσων καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ Συμπολιτεία ἐφάνησαν πιστοὶ εἰς τοὺς Συμμάχους αὐτῶν. Ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων ἐν τῷ διαγγέλματί του πρὸς τὸ Κογγρέσον τῇ 20)3 Δβρίου περιέγραψεν ὡς ἑξῆς τὰς ἀποσταλείσας ἐπικουρίας εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐκκλήσεων:

«Πρὸ ἑνὸς ἔτους ἀπεστείλαμεν 145,918 ἄνδρας πέρα τῶν θαλασσῶν, ἔκτοτε ἀπεστείλαμεν 1,950,513 ἤτοι κατὰ μέσον ὅρον μηνιαίως 162,542, ἀριθμὸν ὅστις ἐν τῇ πραγματικότητι ἀνῆλθε τὸν π. Μάϊον εἰς 245,961, τὸν Ἰούνιον εἰς 278,760, τὸν Ἰούλιον εἰς 307,182, καὶ ἐξηκολουθήσαμεν νὰ διατηρῶμεν τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς τὸν Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον, κατὰ τὸν πρῶτον 289,580 καὶ κατὰ τὸν δεύτερον 257,438.

«Τοιαύτη κίνησις στρατευμάτων οὐδέποτε πρότερον συνέβη ἐπὶ θαλάσσης τριῶν χιλιάδων μιλλίων συνοδευομένων ὑπὸ τῶν ἐφοδίων καὶ τῶν τροφῶν αὐτῶν. Τὰ στρατεύματα ταῦτα μετεφέρθησαν ἀσφαλῶς, ἐν μέσῳ ἐκτάκτων κινδύνων ἐξ ἐπιθέσεων αἵτινες ἦσαν ἄγνωσται καὶ ἦτο ἀπείρως δυσχερὴς ἡ ἀπὸ τούτων προφύλαξις. Καθ' ὅλην τὴν κίνησιν ταύτην 758 ἄνδρες μόνον ἐχάθησαν συνεπείᾳ ἐχθρικῶν ἐπιθέσεων, ἐξ ὧν 630 εὑρίσκοντο ἐφ' ἑνὸς μόνον ἀγγλικοῦ μεταγωγικοῦ τὸ ὁποῖον ἐβυθίσθη παρὰ τὰς Ὀρκάδας νήσους.»

Τὴν ἀνυπολόγιστον ἀξίαν καὶ σημασίαν τῆς ἐπικουρίας ταύτης ἐξῆρε μετὰ παρρησίας καὶ εἰλικρινείας ὁ κ. Βάλφουρ ἐν τῷ προειρημένῳ συμποσίῳ τοῦ Δημαρχείου, καθ' ὃ ἐγείρων πρόποσιν «ὑπὲρ τῶν Συμμάχων περὶ τῆς Ἀμερικῆς» εἶπε ταῦτα:

«..........Δὲν θὰ συζητήσω, θὰ ἦτο ἀδύνατον καὶ ἀπρόσφορον νὰ συζητήσω ὅ,τι ἐπέφερεν ἡ εἴσοδος τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον. Ἐὰν ὑπελογίζετε αὐτὴν εἰς δολλάρια, θὰ ἦτο ἀπειρομεγέθης· ἐὰν ὑπολογίζετε αὐτὴν εἰς ἄνδρας, θὰ ἦτο ἀπειρομεγέθης· ἐὰν ὑπολογίζετε αὐτὴν εἰς πλοῖα, θὰ ἦτο ἀπειρομεγέθης. Ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ κρίνητε τὴν σημασίαν αὐτῆς προσθέτοντες ἁπλῶς κονδύλιον πρὸς κονδύλιον κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, διότι εἶναι τι πολλῷ μεγαλείτερον καὶ βαθύτερον ἢ ἡ συμβολὴ χρημάτων, ὁσονδήποτε γενναία καὶ ἀφειδής, κάτι πολλῷ μᾶλλον ἢ ἀποστολὴ στρατευμάτων τόσον ταχέως ὅσον θὰ ἠδύναντο πλοῖα νὰ μεταφέρωσιν αὐτά. Εἶναι τι πολλῷ μᾶλλον τούτου. Εἶναι ἡ ἐνθουσιαστικὴ ἠθικὴ βοήθεια ἥτις διαφλέγει καὶ ἐμπνέει ὅλην τὴν Ἀμερικανικὴν ἤπειρον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἕτερον Ὠκεανὸν καὶ ἥτις κατέστησε τὴν ἀποτυχίαν τῆς Γερμανικῆς ὑποθέσεως ἀπολύτως βεβαίαν ἀφ' ἧς αὕτη ἐξεδηλώθη (ἡ εἴσοδος). Ὅ,τι ὀφείλει ὁ κόσμος εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἀμερικῆς ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὸν ἱστορικὸν ἢ εἰς τὸν ἐπιδόρπιον ῥήτορα ὅπως ἐκτιμήσῃ. Πρὸς στιγμὴν δύναμαι νὰ θεωρήσω αὐτὴν ὡς ἀνυπολόγιστον.»

Ἀληθῶς δέ, μετὰ τὸ Βρεττανικὸν συνετελέσθη τὸ Ἀμερικανικὸν θαῦμα κατὰ τὸν λήξαντα κοσμοϊστορικὸν πόλεμον. Ὁ εἰρηνικώτατος ἐν τῷ κόσμῳ λαός, λαὸς ἐμπόρων, βιομηχάνων, ἐπιχειρηματιῶν, οὐδέποτε ἰδὼν τοὺς στρατῶνας καὶ οὐδέποτε διανοηθεὶς ὑπηρεσίαν στρατιωτικὴν αἴφνης μεταμορφοῦται ὅλος εἰς ἑνιαῖον στρατὸν καὶ καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων διαπλέει ὁ Ἀμερικανικὸς στρατὸς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν καὶ ἐν Γαλλίᾳ μάχεται καὶ νικᾷ ἐν Σιατὼ—Τιερρὺ ἀνακόπτων τὴν νικηφόρον πρὸς τοὺς Παρισίους πορείαν τοῦ ἀδαμάστου καὶ χαλυβδίνου τέως Γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ σώζει μετὰ τῶν ἄλλων Συμμάχων δυνάμεων τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τῆς ἀπειληθείσης Τευτονοτουρανικῆς κυριαρχίας, καὶ ἀποσοβεῖ τὸν μέγιστον κίνδυνον ὡς πάνυ εἰλικρινῶς ὁμολογεῖ ὁ πρωθυπουργὸς Λόϋδ Τζώρτζ.

Ἡ τύχη τοῦ κόσμου δὶς διεκυβεύθη ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Μάρνη τῇ 24)6 Αὐγούστου 1914 πρῶτον καὶ τῇ 2)15 Ἰουλίου 1918 τελευταῖον, ὅτε μετὰ τριήμερον ἰσόπαλον μάχην ὁ Γεν. ἀρχηγὸς τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων στρατάρχης Φὸς τῇ 5)18 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἀντεπιτίθεται κατὰ τῶν γαυριώντων Γερμανῶν, οἵτινες τῇ 17)30 διαβαίνουσιν ὀπίσω τὸν Μάρνην καὶ διηνεκῶς καὶ ἐσπευσμένως πολλάκις ἐν φυγῇ ὑποχωροῦσι πρὸ τῆς ἀκαθέκτου ὁρμῆς τῶν Συμμάχων στρατῶν. Τῇ 20)2 Αὐγούστου ἀνακαταλαμβάνουν οἱ Σύμμαχοι τὴν Σουασών, τῇ 26)8 οἱ Βρεττανοὶ ἐπιτίθενται ἐν Ἀμιένῃ (Ἀμβιανῷ), τῇ 16)29 ἀνακτῶνται ἡ Νουαγιὸν καὶ Παμπώμ, τῇ 19)1 Σεπτεβρίου ἡ Περὼν καὶ τῇ ἐπιούσῃ διασπᾶται ἡ γραμμὴ Δροκοὺρ—Κεάν. Τῇ 30)13 οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιτίθενται περὶ τὴν προβλῆτα τοῦ Σαὶν—Μιέλ, τῇ 4)17 τὸ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνοσυμμαχικὸν μέτωπον ὁρμᾷ εἰς ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Αὐστριακῶν καὶ Γερμανοβουλγάρων, ὁ Βρεττανικὸς στρατὸς προελαύνει νικηφόρος ἐν Παλαιστίνῃ καὶ τῇ 14)27 διασπᾶται ὑπὸ τῶν Συμμάχων ἡ τέως ἀπόρθητος γραμμὴ Χίνδεμβουργ ἐν Γαλλίᾳ.

Ἡ νικηφόρος πορεία τῶν Συμμάχων στρατῶν εἰς ἅπαντα τὰ μέτωπα ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ ἀποβαίνει ἀκάθεκτος καὶ πρόδηλος καθίσταται ἡ παράλυσις καὶ ἀποσύνθεσις τῶν ἀντιπάλων δυνάμεων τῆς Τευτονοτουρανικῆς Συμμαχίας.

Ἡ Αὐστρία, πρὸ πάσης ἄλλης δυνάμεως τῆς συμμαχίας ταύτης, ᾐσθάνθη σαλευόμενον τὸ ἔδαφος ἕνεκα τῆς ἀνομοιομεροῦς συστάσεως τῶν δυνάμεων αὐτῆς, καὶ τῇ 2)15 Σεπτεμβρίου ἐπαναλαμβάνει πρὸς τοὺς ἀντιπάλους αὐτῆς διακοίνωσιν περὶ εἰρήνης, πολὺ ἀργὰ πλέον, διότι αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις οὐδ' ἄνεσιν ἐπιτρέπουσιν εἰς τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν διώκουσαι τούτους ἀδυσωπήτως καὶ περιάγουσαι εἰς ἀποσύνθεσιν. Ἡ Βουλγαρία προτείνει διὰ τῆς Ἀγγλίας ἀνακωχὴν τῇ 12)25 καὶ τῇ 16)29 παραδίδοται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Συμμάχων, μετ' αὐτὴν ἡ Τουρκία τῇ 17)30 Ὀκτωβρίου καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Αὐστροουγγαρία 20)3 Ὀκτωβρίου, τῇ 27)9 Νοεμβρίου ὁ στρατάρχης Φὸς δέχεται ἀπεσταλμένους τῆς Γερμανίας καὶ τῇ 29)11 παραδίδοται καὶ ἡ Γερμανία.

Ἐν τῷ μεταξὺ τῇ 21)4 Ὀκτωβρίου παραιτεῖται ὁ Φερδινάνδος τῆς Βουλγαρίας, τῇ 12)25 ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γερμανικοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Λούδενδορφ, τῇ 27)9 Νοεμβρίου ὁ Κάϊζερ, ὅστις τῇ ἐπιούσῃ φεύγει εἰς Ὀλλανδίαν, καὶ ἐπακολουθεῖ καθ' ἅπασαν τὴν Γερμανικὴν Ὁμοσπονδίαν εἰρηνικὴ ἐπανάστασις. Πίπτουσι Βασιλεῖς καὶ πρίγκηπες καὶ Δοῦκες καὶ ἀποκαθίστανται πανταχοῦ δημοκρατικαὶ ἢ σοσιαλιστικαὶ ἀρχαὶ ὑπὸ τοὺς τύπους καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ρωσικῶν Σοβιέτ.

Ὀρθότατα καὶ παραστατικώτατα περιγράφει τὴν πρωτοφανῶς μεγαλειώδη καὶ ραγδαίαν ταύτην μεταβολὴν ἀρθρογράφος τῶν «Τάϊμς» ὡς ἑξῆς:

«Ὁ «Κύριος τοῦ πολέμου» παρῃτήθη καὶ ἔφυγεν εἰς Ὀλλανδίαν...... Στέμματα καὶ τίτλοι δουκικοὶ πίπτουσι πανταχόθεν· πανταχοῦ οἱ δυνάσται εἶναι ἐν φυγῇ. Εἰρήνη καὶ τροφή, Συντακτικὴ Συνέλευσις καὶ Δημοκρατία Σοσιαλιστικὴ εἶναι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν λαῶν. Ὁ Κάϊζερ ἐγκατελείφθη καὶ ἀπεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ, οὗτινος ἦτο εἴδωλον πρὶν ἢ καταλάβῃ αὐτὸν ἡ συμφορά. Πᾶνθ' ὅσα ἐκήρυξε καὶ ἐξεπροσώπησεν εἶνε τώρα βδελυκτὰ καὶ ἀποκήρυκτα. Οὐδέποτε εἶδεν ἡ Εὐρώπη κατάρρευσιν τόσον ἀπειρομεγέθη καὶ τόσον αἰφνιδίαν.* Πρέπει ν' ἀναμνησθῶμεν τῆς τύχης τοῦ Ξέρξου ἢ τοῦ Δαρείου ὡς παρομοίας. Ἡ πτῶσις τοῦ **Ναπολέοντος** ἐγένετο ἤρεμος καὶ βαθμιαία, συγκρινομένη πρὸς τὴν τοῦ Κάϊζερ.

. . . .

Ἡ πτῶσις τῆς «στρατοκρατίας» ἐγένετο ὡς ἡ ἐξέλιξις Ἑλληνικῆς τραγῳδίας. Ἡ ὑπερφίαλος ἀλαζονεία τῶν θυμάτων, ἡ φαινομενικὴ ἐπαγγελία ἐπιτυχίας, ἡ ἤρεμος ἐνέργεια τῶν ἠθικῶν δυνάμεων αἵτινες ἐπιφέρουσι τὴν καταδίκην, ἡ σκληρὰ ἐντέλεια τοῦ τελικοῦ πλήγματος, καὶ ἡ λεπτομερὴς προσαρμογή του εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἥτις προὐκάλεσεν αὐτό, ἀναπαρίστανται ἐν τῇ μεγλη ταύτῃ σκηνῇ τοῦ κόσμου μετὰ παραδόξου ἀκριβείας.

* Σ. Κ. Φ. Εὐτυχῶς διὰ τὸν κόσμον καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν μάλιστα προηγήθη ἡ τῆς Ρωσίας.

✕ ✕ ✕

1919
ΕΤΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΙΣΤΩΝ
ΕΛΠΙΔΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΩΝ

Μέγιστον καὶ κοσμοϊστορικώτατον ἐγένετο τὸ λῆξαν ἔτος 1918 διὰ τὰς παραδόξους ἐν αὐτῷ περιπετείας τοῦ μεγίστου καὶ τρομερωτάτου πολέμου καὶ τὴν τελικὴν ἔκβασιν αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξηρτήθη ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ νέον ὅμως ἔτος 1919 προώρισται νὰ καταλάβῃ ὡσαύτως τὴν αὐτὴν ὑπέροχον θέσιν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ, διότι κατ' αὐτὸ θὰ ἐκδηλωθῶσιν αἱ πραγματικαὶ προθέσεις τῶν νικητῶν καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ συνεδρίῳ τῆς εἰρήνης θὰ καθορισθῶσιν αἱ τύχαι τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τῶν ὁριστικῶν καὶ ἀνεκκλήτων ἀποφάσεων ἐν αὐτῷ.

Καίτοι πολλὰ φαινόμενα δικαιολογοῦσιν ἀπαισιοδόξους προβλέψεις, ἐπανειλημμένως καὶ ἐπισήμως ἐδηλώθη ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου θὰ ἔχωσιν ὡς κανόνα καὶ γνώμονα τοὺς δέκα καὶ τέσσαρας ὅρους τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας Δρς Οὐΐλσων.

Προηγήθησαν ἤδη πολλαὶ κατὰ μέρος μεταξὺ τῶν μεγάλων Συμμάχων νικητῶν διασκέψεις ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐν Παρισίοις καὶ δηλώσεις ἐγένοντο περὶ τῶν προθέσεων καὶ διαθέσεων αὐτῶν, οὐδὲν ὅμως ὁριστικὸν καὶ ἀποφασιστικὸν ὑπάρχει ἔτι.

Ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων ἐν τῷ πρὸς τὸ Ἀμερικανικὸν Κογγρέσον διαγγέλματί του τῇ 20)3 Δβρίου αἰτιολογῶν τὴν προσεχῆ ἀποδημίαν του εἰς Εὐρώπην εἶπεν:

«Δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν, νομίζω, ὅτι ὁ πόλεμος θὰ τερματισθῇ ἐπισήμως διὰ συνθήκης κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ.

«Χαιρετίζω τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, ἥτις ἐπιτρέπει μοι ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν τὸ σχέδιόν μου ὅπως συναντήσω ἐν Παρισίοις τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κυβερνήσεων, μεθ' ὧν συνεδέθημεν ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ τῶν κεντρικῶν Δυνάμεων, ἵνα διασκεφθῶμεν μεθ' αὐτῶν περὶ τῶν κυρίων σημείων τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης.

. . . .

«Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπεβλήθη μοι ὑπὸ τῆς σκέψεως, ἥτις, ἐλπίζω, θὰ φανῇ καὶ εἰς ὑμᾶς πειστική, οἷα ἐφάνη καὶ εἰς ἐμέ. Αἱ σύμμαχοι κυβερνήσεις παρεδέχθησαν τὰς βάσεις τῆς εἰρήνης, τὰς ὁποίας ἐξέθηκα πρὸς τὸ Κογγρέσον τῇ 8ῃ π. Ἰανουαρίου (ν. ἡ.), ὅπως αἱ Κεντρικαὶ Αὐτοκρατορίαι, ὡσαύτως, πάνυ εὐλόγως ἐζήτησαν τὰς συμβουλάς μου ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ καὶ τῇ ἐφαρμογῇ τῶν βάσεων τούτων τῆς εἰρήνης, καὶ εἶνε τὰ μάλιστα εὔκταῖον ὅπως παράσχω τὴν συνδρομήν μου ἵνα ἡ ἐπιθυμία τῆς κυβερνήσεως ὅπως συντελέσῃ, χωρὶς οἱουδήποτε ἐγωϊστικοῦ σκοποῦ εἰς τὰς διακανονίσεις, αἵτινες θὰ εἶνε κοινὸν ἀγαθὸν δι' ἅπαντα τὰ ἐνδιαφερόμενα ἔθνη, δυνηθῇ νὰ ἐκδηλωθῇ πλήρως.

«Αἱ διακανονίσεις τῆς εἰρήνης περὶ ὧν τώρα θὰ γένηται συμφωνία, κέκτηνται ὑπέροχον σημασίαν δι' ἡμᾶς τε καὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον, καὶ δὲν γνωρίζω ποσῶς ὑποθέσεις ἢ συμφέροντα, ἅτινα θὰ ὑπερέβαλλον αὐτάς.

Οἱ γενναῖοι ἄνδρες τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἡμῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν εἶχον τὴν συναίσθησιν ὅτι ἐμάχοντο ὑπὲρ ἰδεωδῶν ἅτινα ἐγνώριζον ὅτι ἦσαν τὰ ἰδεώδη τῆς χώρας αὐτῶν· ἐζήτησα ὅπως ἐκφράσω τὰ ἰδεώδη αὐτῆς. Συναινέσαντες ἀπεδέχθησαν αὐτὰ ὡς τὴν οὐσίαν αὐτὴν τῶν σκέψεων καὶ τῶν κυρίων σκοπῶν αὐτῶν, ἐν ᾧ πνεύματι ἀπεδέχθησαν αὐτὰ καὶ αἱ σύμμαχοι κυβερνήσεις.

Ὀφείλω δι' αὐτοὺς ὅπως ἀγρυπνῶ καθ' ὅσον δύναμαι, ὅπως μὴ δοθῇ σφαλερὰ ἑρμηνεία εἰς τὰ ἰδεώδη ταῦτα καὶ ἵνα γένωνται πᾶσαι αἱ δυναταὶ προσπάθειαι ὅπως πραγματοποιηθῶσι ταῦτα. Τώρα ὀφείλω νὰ διαδραματίσω τὸ πρόσωπόν μου μέχρι τέλους, ἀναλογιζόμενος πάντοτε ὅ,τι προσέφερον ἵνα ἐπιτύχωσι τούτων, τὴν ζωήν των, τὸ αἷμά των.

Ἀ[illegible] τις ὑπηρεσίαν μᾶλλον [illegible] ταύτης.

. . . .

Ἡ εὐστάθεια τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Οὐΐλσων δηλοῦται ἐκ τῶν ἐπισήμων καὶ ἀπερικαλύπτων τούτων λόγων πρὸς τὸ Ἀμερικανικὸν Κογγρέσον ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, οὗτινος ἐπικαλεῖται τὰς θυσιασθείσας ὑπάρξεις καὶ τὸ χυθὲν αἷμα, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ὁ εὐαγγελικὸς οὗτος κῆρυξ διεδήλωσε τὴν ἀμετάθετον καὶ ἀκλόνητον ἀπόφασιν αὐτοῦ ὅπως ἐπιβάλῃ τοὺς παγκοσμίως ἐπικροτηθέντας ὅρους τῆς εἰρήνης.

Τῇ 16)29 Δβρίου κατὰ τὸ παρατεθὲν τιμητικὸν γεῦμα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ Βούκιγκαμ ἐν Λονδίνῳ ὁ Βασιλεὺς τῆς Μ. Βρεττανίας Γεώργιος Ε' προπίνων ὑπὲρ τοῦ προέδρου Οὐΐλσων σὺν ἄλλοις εἶπε:

«. . . . . . Ἀμφότεραι αἱ χῶραι σκοποῦσι νὰ ἐφαρμόσωσιν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος, τὰς ἀρχάς, αἵτινες τὸ πρῶτον ἐτέθησαν ὑπὸ τῆς **κυβερνήσεως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας** καὶ πέρα τῶν συνόρων αὐτῶν. . . . .»

Ὁ Οὐΐλσων ὀξύτατα ἐπελάβετο τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἅπαξ ἔτι διαδηλώσῃ τὴν στερρὰν ἀπόφασίν του, διότι ἀπαντῶν εἰς τὴν πρόποσιν εἶπεν:

Πάντες εἴπομεν λόγους μεγάλους, δέον δὲ τώρα νὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐτοὺς κατὰ τὰς διακανονίσεις, πρὸς τερματισμὸν τοῦ πολέμου καὶ πρὸς ὀργάνωσιν τῆς ἠθικῆς ἰσχύος τοῦ κόσμου, ὅπως διατηρηθῶσιν αἱ διαρρυθμίσεις αὗται».

Τῇ 4ῃ π. Αὐγούστου (ν. ἡ.) ἐνώπιον τῶν Α. Α. Μ. Μ. τῶν Βασιλέων τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ τῶν δύο Βρεττανικῶν Βουλῶν ἐν σώματι παρισταμένων ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγ. Μαργαρίτας τοῦ Οὐεστμίνστερ πρὸς δέησιν ἐπὶ τῇ τετάρτῃ ἐπετείῳ τοῦ πολέμου ὑπὲρ εὐοδώσεως τῆς ὑποθέσεως τῶν Συμμάχων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας ἐν ἱστορικῇ ὁμιλίᾳ του καὶ ἐν ἐξάρσει προφητικῇ ἐπέβαλεν ἐπισημότατον ὅρκον εἰς τὸ Βρεττανικὸν ἔθνος ὁλόκληρον διὰ τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὅπως οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπιλάθωνται τῶν τοσάκις διακηρυχθεισῶν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν ἀρχῶν περὶ δικαιοσύνης οὐδὲ νὰ παρίδωσι τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς τῆς Μ. Βρεττανίας.

«Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ» εἶπεν ὁ ἔνθεος πρωθιερεὺς τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας, καταστήσας τὴν Μ. Βρεττανίαν ὑπεύθυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὀμόσασαν ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῶμεν ὅτι μετὰ τὰς ἐπισημοτάτας καὶ ἐπωμότους ταύτας ἐπαγγελίας ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν ἑκατομμυρίων ἐνδόξων νεκρῶν τῶν ἰδίων καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐθνῶν θὰ γένωνται παραβάται καὶ ἐπίορκοι τῶν ὑπερτάτων ἐπαγγελιῶν καὶ τῶν μεγίστων καὶ ἱερωτάτων ὅρκων;

Τοιαύτη ἐπιορκία θὰ ἦτο ἡ μεγίστη καὶ βαρυτάτη βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἠθικῆς καθόλου ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἡ ἀνέκφραστος καὶ ἀνυπολόγιστος ἀτίμωσις τοσούτων ἑκατομμυρίων νεκρῶν, καὶ ἀντὶ τῆς προσδοκωμένης βασιλείας τοῦ Θεοῦ θὰ κρατήσῃ τούτου ἡ βασιλεία τοῦ Ἀντιχρίστου.

Μὴ γένοιτο τοιαύτη καὶ τηλικαύτη συμφορὰ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα!

Ἂς ἀποβλέπωμεν, ἄρα, μετ' αἰσιοδοξίας πρὸς τὸ χθὲς ἀρξάμενον συνέδριον τῆς εἰρήνης καὶ ἂς προσδοκῶμεν τὴν ὁριστικὴν καὶ διαρκῆ βασιλείαν τῆς θείας δικαιοσύνης καὶ τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς πρὸς δόξαν τῶν πεσόντων ἀναρίθμων ἡρώων καὶ αἶνον εἰς αἰῶνας αἰώνων τοῦ Θεοῦ τῶν Χριστιανῶν.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ἄλλα ὑπόδουλα καὶ ξενοκρατούμενα ἔθνη μετά τινος βεβαιότητος καὶ ἀσφαλείας προσδοκῶσι τὴν ὁριστικὴν καὶ ὁλοκληρωτικὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῶν, ὧν τινα μὲν ἤδη διοργανοῦνται εἰς κράτη ἐλεύθερα καὶ ἄλλα ἔχουσι λάβει ἐπισήμους καὶ ἀπεριφράστους ἐπαγγελίας περὶ τῆς ὁριστικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν εἰς ἐλεύθερον βίον ἐθνικὸν καὶ πολιτικόν.

Παραδόξως ὁ Ἑλληνισμὸς παρίσταται σήμερον ὡς ἐξουθένωμα τῶν ἐθνῶν οὗτινος οὔτε οἱ αἰώνιοι ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνες, οὔτε αἱ ἀνυπολόγιστοι πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐκδουλεύσεις, οὔτε αἱ μεγάλαι πρὸς τὴν Συνεννόησιν ὑπηρεσίαι καὶ θυσίαι ἔν τε τῇ οὐδετερότητι καὶ ἐν τῇ ἐμπολέμῳ δράσει τῆς Ἑλλάδος λογίζονται ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας.

Πανηγυρικαὶ ἐγένοντο τῶν Βουλῶν συνεδρίαι πρὸς τιμὴν τῶν Συμμάχων ἐθνῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀνευφημήθησαν οὐ μόνον οἱ μετασχόντες τοῦ πολέμου ἀλλὰ καὶ λαοὶ ἀμέτοχοι ὅλως καὶ πάντως ἀπόλεμοι, καὶ παρωράθη μόνον ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ Ἑλληνισμός.

Τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἐν ταῖς σκέψεσι τῶν Συμμάχων ἀποκαλύπτει πολὺ ζοφερὰν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Βρεττανίας ἐν ἐπιδορπίῳ λόγῳ του κατὰ τὸ ἱστορικὸν συμπόσιον ἐν τῷ Δημαρχείῳ τοῦ Λονδίνου, τῇ 27)9 π. Νοεμβρίου, παρεκάθητο δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ κ. Βάλφουρ ἐγείρων πρόποσιν ὑπὲρ τῶν Συμμάχων ἁπάντων εἶπε λόγον, οὗτινος ἡ προσεκτικὴ ἀνάγνωσις προξενεῖ θλιβερὰν ἔκπληξιν εἰς πάντα Ἕλληνα, παραθέτομεν δὲ τούτου ἐν πιστῇ μεταφράσει χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν τὰ ἐνδιαφέροντα ἡμᾶς μέρη.

Ἐν ἀρχῇ ἐξῆρε τὴν παγκόσμιον συμμαχίαν καὶ εὐθὺς μετὰ τοῦτο ποιεῖται εἰδικὴν μνείαν τῆς συμμαχίας καὶ βοηθείας τῶν Συμμάχων Ἰαπώνων μεθ' ὃ ἐπάγεται ἀμέσως τάδε:

«Τῇ στιγμῇ ταύτῃ οἱ Σύμμαχοι ἡμῶν Τσέχοι μάχονται δυσχερῆ καὶ ὀρεινὴν μάχην κατὰ τοῦ συνδυασμοῦ Γερμανῶν αἰχμαλώτων καὶ Βόλσεβικ. Δότω ὁ Οὐρανός, ἵνα οἱ ἀγῶνες τῶν ἄλλων συμμάχων σώσωσιν αὐτοὺς καὶ φέρωσιν ὀπίσω εἰς τὴν χώραν ἐκείνην **ἥτις ἐφεξῆς θὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν** . . . .

Ἔλθετε ἔτι μικρὸν δυτικώτερον. Φθάνετε τότε εἰς τὸ θέατρον τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ὅπου οἱ σύμμαχοι ἡμῶν Ἕλληνες καὶ οἱ σύμμαχοι ἡμῶν Σέρβοι (ἐπευφημίαι) ἐκάλυψαν ἑαυτοὺς διὰ δόξης. Χαίρω σκεπτόμενος ὅτι μεταξὺ ἡμῶν τὴν νύκτα ταύτην εἶναι ὁ κ. Βενιζέλος (ἐπευφημίαι) εἰς ὃν ἐδόθη πλεῖον ἢ εἰς πάντα ἄλλον ζῶντα ἄνθρωπον ὅπως σώσῃ τὴν χώραν του ἀπὸ τῆς ἀβύσσου εἰς ἣν ἡ ἀτυχὴς πολιτικὴ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐβύθισεν αὐτήν. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐβάδισε τὴν ὁδὸν ἄλλων τινῶν Μοναρχῶν (γέλωτες καὶ ἐπευφημίαι), ἐπειδή, καὶ μόνον ἐπειδὴ δὲν εἶδεν ὅτι τὰ συμφέροντα τὰ πραγματικά, τὰ θεμελιώδη ὑπέρτατα συμφέροντα τῆς χώρας του συνεδέοντο μετὰ τῆς ὑψηλῆς διεθνοῦς καὶ πατριωτικῆς ἠθικῆς. Ὁ ἀνήρ, ὅστις, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, κατέστησε τὴν Ἑλλάδα μέτοχον εὐγενῆ εὐγενοῦς συνεργασίας μετὰ ἐλευθέρων ἐθνῶν εἶναι ὁ κ. Βενιζέλος (ἐπευφημίαι), καὶ ὁ ἀξιοθαύμαστος τρόπος καθ' ὃν τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐπολέμησαν κατὰ τὰς προσφάτους στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Βουλγάρου Συμμάχου αὐτῆς θὰ εἶναι διαρκὴς καὶ λαμπρὰ σελὶς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς χώρας του (ἐπευφημίαι). Ὦ, πρὸς τοὺς Σέρβους, δὲν εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἱστορία δεικνύει οἱονδήποτε τὸ ἐφάμιλλον πρὸς ἔθνος ἐξωσθὲν ὁλοσχερῶς ἐκ τῆς χώρας του—ὁλοκλήρου τῆς χώρας τουτης καταληφθείσης, λεηλατηθείσης, ἐρημωθείσης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ—ὅπερ οὐδέποτε ἀπέβαλε τὴν καρδίαν, οὐδέποτε ἀπώλεσε τὸ θάρρος, καὶ ὅταν ἐπῆλθεν ἡ μοιραία ὥρα, ἐρρίφθησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, κατεδίωξαν αὐτοὺς ὡς πρόβατα, καὶ ἠλευθέρωσαν τὴν χώραν ἥτις εἶχεν ἀφαιρεθῆ ὑπ' αὐτῶν ὑπὸ τόσον ἀποτροπαίας περιστάσεις. Θὰ λάβωσι τὸ βραβεῖον τῆς φήμης ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Δυνάμεθα νὰ χωρήσωμεν περαιτέρω, καὶ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Ἰουγγοσλαυικὸς οὗτος λαὸς οὗτινος ἡ Σερβία καὶ οἱ Σέρβοι ἀποτελοῦσι μέρος, θὰ διαδραματίσωσι μέγα καὶ εἰρηνικὸν πρόσωπον—μέγα, εἰρηνικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Εὐρώπης, **ὅπου εἶναι προωρισμένοι, ὡς πιστεύω, ὅπως κατέχωσι τόσον σημαντικὴν θέσιν κατὰ τὸ ἄμεσον μέλλον.**

Ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς κάθηται παρ' ἐμοί· πολιτικὸς μηδέποτε ταλαντευθεὶς ἐν ταῖς βλέψεσιν αὐτοῦ ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Ἰταλίας, τὰ ὕψιστα συμφέροντα τῆς Ἰταλίας συνδέονται μετὰ τῶν συμφερόντων τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως. Βεβαίως ἡ ἡμέρα αὕτη ἔχει τὴν ἀμοιβὴν αὐτῆς. Τὰ μεγάλα κατορθώματα ἅτινα ἐπ' αἰῶνας διέπραξεν ἡ Ἰταλία, ἐτερμάτισαν διὰ παντὸς ὑπὲρ αὐτῆς τὴν αἰωνίαν μονομαχίαν μεταξὺ τῆς Ἰταλικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Αὐστριακῆς τυραννίας. Τὸ συντελεσθὲν ἔργον ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του κατὰ τὰς τελευταίας ὀλίγας ἑβδομάδας συνεπλήρωσε τοὺς μεγάλους ἄθλους τοῦ Καβοὺρ καὶ τοῦ Γαριβάλδη, καὶ τώρα πρῶτον τὸ ὄνειρον, ὅπερ ἦτο ὄνειρον τῶν Ἰταλῶν πατριωτῶν καί, ἐπιτραπήτω μοι νὰ εἴπω, ὑπῆρξε τὸ ὄνειρον πάντων τῶν ἀγαπώντων τὴν ἐλευθερίαν Ἄγγλων οἵτινες παρηκολούθησαν μετὰ βαθυτάτου διαφέροντος ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀναβλάστησιν τῆς Ἰταλικῆς ἑνότητος καὶ τῆς Ἰταλικῆς ἐλευθερίας—τὸ ἔργον, λέγω, τῶν τελευταίων ὀλίγων ἑβδομάδων συνεπλήρωσε τὴν προσπάθειαν τούτων, καὶ ἡ Ἰταλία διὰ παντὸς θὰ ἔχῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς ἀνθρώπους τοῦ Ἰταλικοῦ γένους καὶ τῆς Ἰταλικῆς μορφώσεως, καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀλύτρωτος Ἰταλία.

Σταματῶμεν ἐδῶ καὶ μάτην προσπαθοῦμεν νὰ διακρίνωμεν τὴν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀλήθειαν ἢ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀμεροληψίαν ἐν τοῖς λόγοις τοῦ κ. Βάλφουρ. Διὰ στόματος αὐτοῦ δὲν ὁμιλεῖ βεβαίως ἡ ἱστορία, οὐχ ἧττον ἡ διακεκριμένη θέσις ἣν κατέχει οὗτος παρὰ τῇ κυβερνήσει τῆς κραταιοτάτης ἐπικρατείας ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἡ ὑπέροχος θέσις ἣν θὰ κατέχῃ ὁ αὐτὸς ἐν τῷ συνεδρίῳ, μεγάλως θὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου, καὶ ἂν ἐνέμενε καὶ ἐν τούτῳ ὁ κ. Βάλφουρ εἰς ὅσα εἶπεν ἀνωτέρω, θὰ διεπράττετο τὸ μέγιστον ἀδίκημα κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Οἱ Τσέχοι, αὐτόμολοι καὶ αἰχμάλωτοι ἐν Ῥωσίᾳ ἔχουσι τὴν βεβαιότητα διὰ τὴν αὐτομολίαν αὐτῶν ὅτι θὰ ἀνιδρύσωσι τὸ Βοημικὸν κράτος, οἱ Σέρβοι οἱ σωθέντες μόνον διὰ τῆς βοηθείας τῶν Συμμάχων δύνανται νὰ προσδοκῶσι τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν εἰς μέγα Ἰουγγοσλαυικὸν κράτος, οἱ Ἰταλοὶ πολεμήσαντες ὡς ἐπολέμησαν θεωροῦνται ὡς συντελέσαντες ἤδη τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἑνότητα αὐτῶν, ἡ δὲ Ἑλλὰς καὶ οἱ Ἕλληνες καίτοι ἀναγνωρίζονται ὡς σύμμαχοι τῆς Συνεννοήσεως πρέπει νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἀπὸ μεγίστου κινδύνου καὶ εἰς τὴν νέαν λαμπρὰν σελίδα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς χώρας των διʼ ὃν τρόπον ἐπολέμησαν κατὰ Γερμανῶν καὶ Βουλγάρων (!!)

. . . .

Τέσσαρα ὅλα ἑκατομμύρια Ἑλλήνων ὑπὸ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν τὰς μεγίστας ὑπομεινάντων συμφορὰς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς Συνεννοήσεως, χῶραι ἑλληνικώταται καὶ ἐνδοξόταται ἀπὸ μακροτάτων αἰώνων δὲν θεωροῦνται ὡς ἀλύτρωτοι χῶραι Ἑλληνικαὶ δικαιούμεναι νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος (!)

Οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς οὐδένα ἄλλον εἴδομεν μεγαλείτερον κίνδυνον, ἀπειλήσαντα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ὅλον ἢ τὸν κίνδυνον τὸν Πανσλαυικὸν ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἔσωσεν ἡμᾶς μόνον ἡ Θεία Πρόνοια, ὡς ἔσωσεν ἡμᾶς ἄλλοτε καὶ ἀπὸ τοῦ Νεοτουρκικοῦ καὶ τοῦ Σερβοβουλγαρικοῦ κινδύνου.

Αἱ μελαγχολικαὶ αὗται σκέψεις καὶ ἐντυπώσεις ἔσχον ἀπήχησιν μετὰ ἕνα μῆνα ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Βουλῇ τῆς 31 Μαΐου 1915 ἐν τῷ ἀπαισιοδόξῳ καὶ δυσοιώνῳ λόγῳ τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ παρρησίας ὁμολογήσαντος ὅτι **«μόνη ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται χωρὶς οὐδὲν νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλίσει.»**

Ἡ ἀπαισιοδοξία αὕτη τὴν εἰδεχθεστάτην ἐκδήλωσιν ἔχει ἔν τινι μερίδι τοῦ ἀττικοῦ τύπου, τῇ προσκειμένῃ ἐγγύτατα πρὸς τοὺς κρατοῦντας καὶ τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους.

Λυσσῶσι καὶ μαίνονται τὰ κατακίτρινα καὶ κάτωχρα ταῦτα φύλλα οὐχὶ κατὰ τῆς ἀπειλουμένης ἐγκληματικῆς ἀδικίας κατὰ τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ κατὰ τοῦ διαμαρτυρομένου ἔθνους καὶ καταγγέλλοντος τὴν ἀδικίαν ταύτην, διατυποῦντος δὲ καὶ ἀξιοῦντος ἀκέραια καὶ ἀλώβητα τὰ ἐθνικὰ δίκαια.

Πταίει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διότι ἐγείρει δικαιοτάτας ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν ἀλυτρώτων ἑλληνικῶν χωρῶν, καὶ ἀντὶ τὰ ἐν λόγῳ φύλλα νὰ ἑνώσωσι μετ' αὐτοῦ τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν, ἐπιτίθενται διὰ γλώσσης χυδαιοτάτης, ὕβρις καὶ τοῦτ' αὐτὸ καννιβαλικῆς κατὰ πάντων τῶν διατυπούντων αὐτάς, οὐχὶ διότι βλάπτονται τὰ ἐθνικὰ δίκαια, ἀλλὰ διότι κινδυνεύει ἐκ τούτου ἡ ὑπόστασις τοῦ κόμματος, ὅπερ τίθεται οὕτω ὑπὲρ τὰ μέγιστα καὶ ὕψιστα συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Εἶναι τόσον κακοήθης ἡ ἐν λόγῳ ἀρθρογραφία τῶν ἀπαισίων τούτων φύλλων, ὥστε, καίτοι ἐπιθυμοῦμεν νὰ θέσωμεν δείγματα τούτων ἐνώπιον τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ἀδυνατοῦμεν νὰ τὸ πράξωμεν, διότι πάντως θὰ παρεβλάπτετο σπουδαίως ἡ Κυπριακὴ τοὐλάχιστον ὑπόθεσις, καίτοι μελανωταὶ τοῦ Κυπριακοῦ τύπου δὲν παύονται ἀναδημοσιεύοντες τοιαῦτα ἀντεθνικὰ καὶ ἐξαμβλωματικὰ δημοσιεύματα.

Τὰ ἑλληνικὰ δίκαια καὶ σήμερον ἐναπόκεινται μόνον εἰς εἰς τὴν εὐμένειαν τῆς Θείας Προνοίας καὶ ἀπὸ τῶν ἀνεξερευνήτων βουλῶν αὐτῆς προσδοκᾷ ὁ Ἑλληνισμὸς τὴν πλήρη καὶ τελείαν ἀπονομὴν δικαιοσύνης εἰς ἅπαντα τὰ χειμαζόμενα καὶ δυναστευόμενα ἔθνη.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

[Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους 1918 καὶ τῇ τοῦ πολέμου κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐπίκαιρον νομίζομεν ἵνα παράσχωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὸ ἡμερολόγιον τῶν σημαντικωτάτων κατ' αὐτὸ πράξεων καὶ γεγονότων ὡς σύντομον καὶ πρόχειρον εὑρετήριον παραλαβόντες αὐτὸ ἐκ τῶν λονδινείων «Τάϊμς». Αἱ ἡμερομηνίαι ἀναγράφονται κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον ἢ Γρηγοριανόν].

1914

ΙΟΥΝΙΟΥ 28.—Ὁ Ἀρχιδοὺξ καὶ Διάδοχος Φερδινάνδος ἐδολοφονήθη ἐν Σεραγεύῳ.

ΙΟΥΛΙΟΥ 5.—Πολεμικὸν Συμβούλιον τοῦ Κάϊζερ ἐν Πότσδαμ.
» 23.—Αὐστρουγγρικὴ διακοίνωσις πρὸς τὴν Σερβίαν.
» 23.—Ἡ Αὐστρία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας.
» 31.—Ἐμπόλεμος κατάστασις ἐν Γερμανίᾳ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1.—Ἡ Γερμανία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Ῥωσίας.
» 2.—Γερμανικὸν τελεσίγραφον πρὸς τὸ Βέλγιον.
» 3.—Ἡ Γερμανία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας.
» 4.—Ἡ Μ. Βρεττανία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.
» 10.—Ἡ Γαλλία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας.
» 12.—Ἡ Μ. Βρεττανία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας.
» 15.—Πτῶσις τῆς Λιέγης.
» 16.—Βρεττανικὸς στρατὸς ἀπεβιβάσθη εἰς Γαλλίαν.
» 20.—Οἱ Γερμανοὶ κατέλαβον τὰς Βρυξέλλας.
» 23.—Ἡ Ἰαπωνία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.
» 24.—Πτῶσις τῆς Ναμούρ.
» 25.—Λεηλασία τῆς Λουβαίν.
» 26.—Μάχη εἰς Τάννεμβεργ.
» 28.—Βρεττανικὴ νίκη εἰς Πάϊτ (*Bight*).

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2.—Οἱ Ῥῶσοι κατέλαβον τὴν Λεμβέργην.
» 4.—Ἡ κυβέρνησις Παρισίων εἰς Βορδῶ.
» Τέλος τῆς ὑποχωρήσεως ἀπὸ τοῦ Μόνς.
» 5.—Ἤρχισεν ἡ πρώτη μάχη τοῦ Μάρνη.
» 15.—Ἡ πρώτη μάχη τοῦ Αἰν.
» 16.—Οἱ Ῥῶσοι ἐξεκένωσαν τὴν Ἀνατολ. Πρωσσίαν.
» 23.—Πρώτη Βρεττανικὴ ἐναέριος ἐπιδρομὴ εἰς Γερμανίαν.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 9.—Ἡ πτῶσις τῆς Ἀμβέρσας.
» 13.—Ἡ Βελγικὴ κυβέρνησις εἰς Χάβρην.
» 20.—Ἤρχισεν ἡ πρώτη μάχη ἐν Ὕπρ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1.—Ναυτικὴ ἐνέργεια ἔξωθεν τοῦ Κόρονελ.
» 5.—Ἡ Μ. Βρεττανία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας.
» 7.—Πτῶσις τοῦ Τσιγγτάου.
» 10.—Καταβύθισις τοῦ καταδρομικοῦ «Ἔμδεν».
» 21.—Οἱ Βρεττανοὶ κατέλαβον τὴν Βασσόραν.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2.—Οἱ Αὐστριακοὶ ἐν Βελιγραδίῳ.
» 8.—Ναυμαχία ἔξωθι τῶν νήσων Φάλκλανδ.
» 14.—Οἱ Σέρβοι ἀνεκατέλαβον τὸ Βελιγράδιον.
» 16.—Οἱ Γερμανοὶ ἐβομβάρδισαν τὴν Δ. Χαρτλέπουλ.
» 18.—Ὁ Χουσσεΐν Κάμελ Σουλτᾶνος τῆς Αἰγύπτου.
» 24.—Πρώτη ἀεροπορικὴ ἐπιδρομὴ εἰς Ἀγγλίαν.

1915

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 24.—Ναυμαχία Δόγγερ Πάγκ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2.—Οἱ Τοῦρκοι ἐνικήθησαν εἰς τὴν διώρυχα τοῦ Σουέζ.
» 18.—Ὑποβρυχιακὸς ἀποκλεισμὸς τῆς Ἀγγλίας.
» 25.—Ὁ Συμμαχικὸς στόλος ἐπετέθη κατὰ τῶν Δαρδανελλίων.

ΜΑΡΤΙΟΥ 10.—Οἱ Βρεττανοὶ κατέλαβον τὴν Νὼβ—Σιαππέλ.
» 22.—Οἱ Ῥῶσοι κατέλαβον τὴν Πρζεμύσλ.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 22.—Ἤρχισεν ἡ δευτέρα μάχη τοῦ Ὕπρ.
» 25.—Συμμαχικὴ ἀπόβασις εἰς χερσόνησον Καλλιπόλεως.

ΜΑΪΟΥ 3.—Μάχη ἐν Δουναζέκ.
» 6.—Μάχη εἰς Κριθιὰν Καλλιπόλεως.
» 7.—Ἡ «Λουσιτανία» ἐτορπιλλίσθη.
» 8.—Οἱ Γερμανοὶ κατέλαβον τὴν Λιπάου.
» 11.—Ἀπώθησις τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τοῦ Ὕπρ.
» 12.—Ὁ στρατηγὸς Βόθα κατέλαβε τὴν Οὐϊνδὸκ.
» 16.—Ῥωσικὴ ὑποχώρησις εἰς τὸν Σάν.
» 23.—Ἡ Ἰταλία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας.
» 25.—Σχηματισμὸς οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως ἐν Ἀγγλίᾳ.

ΙΟΥΝΙΟΥ 2.—Οἱ Ἰταλοὶ διέβησαν τὸν Ἰσόντζο.
» 3.—Οἱ Ῥῶσοι ἐξεκένωσαν τὴν Πρζεμύσλ.
» 22.—Οἱ Αὐστρογερμανοὶ ἀνεκατέλαβον τὴν Λεμβέργην.

ΙΟΥΛΙΟΥ 2.—Τὸ καταδρομικὸν «Πομμερανία» ἐβυθίσθη ἐν τῇ Βαλτικῇ.
» 9.—Ἡ Γερμανικὴ Νοτιοδυτικὴ Ἀφρικὴ ἐκυριεύθη.
» 24.—Κατελήφθη ἡ Ναζυριὰ ἐπὶ τοῦ Εὐφράτη.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 4.—Πτῶσις τῆς Βαρσοβίας.
» 5.—Πτῶσις τοῦ Ἰβαγγαρόδ.
» 6.—Νέα ἀπόβασις εἰς τὸν ὅρ-

μον Σούβλα; ἐν τῇ Χερσονήσῳ Καλλιπόλεως.
» 8.—Προέλασις τοῦ στρατηγοῦ Περτζγούδ ἐν Ἀνζὰκ (Καλλίπολις).
» 9.—Βρεττανικὴ ἐπιτυχία παρὰ τὴν Χοῦζ.
» 15. Ἐθνικὴ καταγραφή.
» 17 Πτῶσις τοῦ Κόβνο.
» 18. Ρωσικὴ νίκη εἰς τὸν κόλπον Ρίγας.
» 19. Πτῶσις τοῦ Νόβι—Γεωργιέβσκ.
» 21.—Ὁ βάμβαξ ἐκηρύχθη λαθρεμπόριον πολέμου.
» 25. Πτῶσις τοῦ Βρεστ Λιτόβσκ.
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1.—Ὁ Στρατηγὸς Ἀλεξείεφ Ἐπιτελάρχης.
» 2.—Πτῶσις τοῦ Γρόδνο.
» 5.—Ὁ Τσάρος Γενικὸς Ἀρχιστράτηγος.
» 7.—Ρωσικὴ νίκη παρὰ τὴν Ταρνοπέλ.
» 18 Πτῶσις Βίλνας.
» 21.—Ἡ Ρωσικὴ ὑποχώρησις ἔληξεν.
» 25 Μάχη τῆς Λοῦς καὶ ἐν Καμπανίᾳ.
» 28.—Νίκη ἐν Κοὒτ-ἐλ-Ἀμάρα.
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 4. Ρωσικὸν τελεσίγραφον πρὸς τὴν Βουλγαρίαν.
» 5.—Συμμαχικὴ ἀπόβασις εἰς Θεσσαλονίκην.
» 6.—Αὐστρογερμανικὴ εἰσβολὴ εἰς Σερβίαν.
» 9.—Τὸ Βελιγράδιον κατελήφθη.
» 14 Ἡ Βουλγαρία ἐν πολέμῳ πρὸς τὴν Σερβίαν.
» 17.—Συμμαχικὴ διακοίνωσις πρὸς τὴν Ἑλλάδα.
» 27.—Οἱ Βούλγαροι καταλαμβάνουσι τὰ Σκόπια.
» 28.—Ὁ κ. Βριὰν πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας.
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 5.—Πτῶσις Ναϊσσοῦ (Νίσης).
» 22.—Μάχη Κτησιφῶντος.
» 29.—Οἱ Βρεττανοὶ ἀπεσύρθησαν ἐκ Κτησιφῶντος.
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2. Πτῶσις τοῦ Μοναστηρίου.
» 3. Ὁ στρατηγὸς Τάουνσενδ εἰς Κοὒτ.
» 9.—Συμμαχικὴ ὑποχώρησις ἐν Μακεδονίᾳ.
» 13. Αἱ γραμμαὶ Θεσσαλονίκης ὠχυρώθησαν.
» 15.—Ὁ Σὶρ Δ. Χαῖγκ στρατάρχης ἐν Γαλλίᾳ.
» 19.—Ἀποχώρησις ἐκ Καλλιπόλεως.
» 28.—Τουρκικὴ ἧττα ἐν Κοὒτ.

1916

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 8.—Πλήρης ἡ ἐκκένωσις Καλλιπόλεως.
» 13.—Πτῶσις Κεττίγνης.
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 9.—Ὁ Στρατηγὸς Σμὰτς διωρίσθη εἰς Ἀν. Ἀφρικήν.
» 16.—Οἱ Ρῶσοι εἰσῆλθον εἰς Ἐρζερούμ.
» 18.—Τὸ Γερμανικὸν Καμεροὺν κατελήφθη.
» 21.—Ἡ μάχη ἐν Βερτὲν ἤρξατο.
» 24.—Οἱ Γερμανοὶ κατέλαβον τὸ φρούριον Δουωμόν.
ΜΑΡΤΙΟΥ 16.—Ὁ Ναύαρχος Φὸν Τίρπιτζ παρῃτήθη.
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 9.—Γερμαν. ἔφοδος εἰς Βερτέν.
» 17.—Οἱ Ρῶσοι εἰσῆλθον εἰς Τραπεζοῦντα.
» 24.—Ἐπανάστασις ἐν Ἰρλανδίᾳ.
» 29.—Πτῶσις τῆς Κοὒτ-ἐλ-Ἀμάρα.
ΜΑΪΟΥ 24.—Βρεττανικὸν νομοσχέδιον στρατιωτικῆς θητείας.
» 31.—Ναυμαχία Ἰουτλάνδης.
ΙΟΥΝΙΟΥ 4.—Ἐπίθεσις τοῦ στρατηγοῦ Βρουσίλωφ.
» 5.—Ὁ Λόρδος Κίτσενερ ἀπώλετο ἐν τῇ θαλάσσῃ.
» 14. Συμμαχικὴ οἰκονομικὴ συνδιάσκεψις ἐν Παρισίοις.
» 21.—Κατελήφθη ἡ Μέκκα ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Σερίφη.
ΙΟΥΛΙΟΥ 1.—Ἤρχισεν ἡ μάχη τοῦ Σόμ.
» 25.—Οἱ Ρῶσοι κατέλαβον τὴν Ἐρζινζιάν.
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 6.—Ἰταλικὴ ἐπίθεσις εἰς Ἰσόντζο.
» 10.—Οἱ Ρῶσοι ἐν Στανισλάου.
» 27.—Ἡ Ρουμανία εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον.
» 29.—Ὁ Χίνδεμβουργ ἐπιτελάρχης.
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 3.—Κατεστράφη ἓν Ζέππελιν ἐν Κόφφλεϋ.
» 26.—Οἱ Βρεττανοὶ κατέλαβον τὴν Τιεπβὸλ καὶ Κόμπλ.
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 10. Συμμαχικὸν τελεσίγραφον πρὸς τὴν Ἑλλάδα
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1.—Ἰταλικὴ προέλασις εἰς Κάρσο.
» 13.—Βρετταν. νίκη ἐν Ἄνκρ.
» 18.—Γάλλοι καὶ Σέρβοι κατέλαβον τὸ Μοναστήριον.
» 29.—Ὁ Μέγας Στόλος ὑπὸ τὸν ναύαρχον Πῆττυ.
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1.—Ἀντισυμμαχικὴ στάσις ἐν Ἀθήναις.
» 5.—Παραίτησις τοῦ Ἀσκουΐθ.
» 6.—Οἱ Γερμανοὶ εἰσῆλθον εἰς Βουκουρέστιον.
» 7.—Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ πρωθυπουργός.
» 12.—Γερμανικαὶ «περὶ εἰρήνης προτάσεις».
» 15. Γαλλ. ἡ νίκη ἐν Βερτέν.
» 20.—Διακοίνωσις περὶ εἰρήνης τοῦ Προέδρου Οὐΐλσων.

1917

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1.—Οἱ Τοῦρκοι ἀπεκήρυξαν τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου.
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1.—Ἤρχισεν ὁ ἀπεριόριστος ὑποβρυχιακὸς πόλεμος.
» 3.—Ἡ Ἀμερικὴ διέκοψε τὰς σχέσεις πρὸς τὴν Γερμανίαν.
» 6.—Οἱ Βρεττανοὶ κατέλαβον τὴν Γραγκούρ.
» 24.—Οἱ Βρεττανοὶ κατέλαβον τὴν Κοὒτ-ἐλ-Ἀμάρα.
ΜΑΡΤΙΟΥ 11.—Οἱ Βρεττανοὶ εἰσῆλθον Βαγδάτην.
» 12.—Ἐπανάστασις ἐν Ρωσίᾳ.
» 15.—Παραίτησις τοῦ Τσάρου.
» 18.—Οἱ Βρεττανοὶ εἰσῆλθον εἰς Περών.
» 21.—Τὸ πρῶτον Βρεττανικὸν Αὐτοκρατορ. Πολεμικὸν Συμβούλιον.
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 6.—Ἡ Ἀμερικὴ ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.
» 9.—Ἤρχισεν ἡ μάχη τοῦ Βιμὺ Ρίτζ.
ΜΑΪΟΥ 4.—Οἱ Γάλλοι κατέλαβον τὴν Κράν.
» 14.—Νέα Ἰταλικὴ ἐπίθεσις.
» 15.—Ὁ στρατηγὸς Πεταὶν ἀρχιστράτηγος τῆς Γαλλίας.
ΙΟΥΝΙΟΥ 7.—Βρεττανικὴ νίκη εἰς δειράδα Μεσσίν.
» 12.—Παραίτησις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.
» 26.—Τὰ πρῶτα Ἀμερικανικὰ στρατεύματα εἰς Γαλλίαν.
» 27.—Ἐξεδόθη ἡ ἔκθεσις περὶ Μεσοποταμίας.
» 29.—Ὁ στρατηγὸς Ἄλεμπυ Ἀρχηγὸς ἐν Αἰγύπτῳ.
ΙΟΥΛΙΟΥ 1.—Ἤρχισεν ἡ τελευταία ἐπίθεσις τῶν Ρώσων.
» 14.—Ὁ Βέτμαν—Χόλβεγ ἀπεπέμφθη.
» 14.—Ὁ Βρεττανικὸς Βασιλικὸς Οἶκος ἐπωνομάσθη Οὐΐνδσωρ.
» 19.—Ψήφισμα τοῦ Ράϊχσταγ περὶ εἰρήνης.
» 25.—Ρωσικὴ ἧττα ἐν Γαλικίᾳ.
» 31.—Μεγάλη Συμμαχικὴ ἐπίθεσις περὶ τὴν Ὕπρ.
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 29.—Ἡ διακοίνωσις τοῦ Οὐΐλσων πρὸς τὸν Πάπαν.
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 4.—Οἱ Γερμανοὶ κατέλαβον τὴν Ρίγαν.
» 15.—Ἀνεκηρύχθη ἡ Ρωσικὴ δημοκρατία.
» 28.—Βρεττανικὴ νίκη εἰς Ραμματία.
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 9.—Συμμαχικὴ ἐπίθεσις ἐν Φλάνδραις.
» 24.—Ἰταλικὴ ἧττα ἐν Καπορέττῳ.
» 29.—Πτῶσις τοῦ Οὔδινο.
» 30.—Ὁ Καγκελλάριος Φὸν Μιχαέλης παρῃτήθη.
» 31.—Οἱ Βρεττανοὶ κατέλαβον τὴν Βεερσεβά.
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1.—Γερμανικὴ ὑποχώρησις εἰς Σεμὲν—Δὲ—Δάμ
» 4.—Βρεττανικὰ στρατεύματα εἰς Ἰταλίαν.
» 6.—Οἱ Βρεττανοὶ ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου τὴν δειράδα Πασσενταίλ.
» 7.—Οἱ Βρεττανοὶ κατέλαβον τὴν Γάζαν.
» 8.—Πραξικόπημα τῶν Βολσευιστῶν ἐν Ρωσίᾳ.
» 9.—Οἱ Ἰταλοὶ σταματῶσιν εἰς Πιαβε.
» 17.—Οἱ Βρεττανοὶ εἰς Ἰόππην.
» 18.—Θάνατος τοῦ στρατηγοῦ Μῶδ ἐν Μεσοποταμίᾳ.
» 20.—Βρετταν. νίκη ἐν Καμπραί.
» 30. Γερμανικὴ ἀντίδρασις ἐν Καμπραί.
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 6.—Ἀνακωχὴ εἰς τὸ Ρωσικὸν μέτωπον.
» 9.—Οἱ Βρεττανοὶ ἐκυρίευσαν τὴν Ἱερουσαλήμ.
» 22. Ἤρχισεν ἡ συνδιάσκεψις τοῦ Βρεστ—Λιτοβσκ.
» 26.—Ὁ Σὶρ Ρ. Οὐέμις Πρῶτος Λόρδος Θαλάσσης.

1918

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 5.—Ὁ κ. Λόϋδ Τζῶρζ περὶ τῶν πολεμικῶν σκοπῶν.
» 20.—Τὸ καταδρομικὸν «Βρεσλαυία» ἐβυθίσθη, τὸ καταδρομικὸν τρήτνοτ «Γκαῖπεν» ἐβλάβη.
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1.—Ἡ Γερμανία ἀνεγνώρισε τὴν Οὐκρααίνην.
» 9.—Ἡ πρώτη συνθήκη τοῦ Βρέστ ὑπεγράφη.
» 16.—Ὁ στρατηγὸς Οὐΐλσων ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου.
» 18.—Γερμανικὴ εἰσβολὴ εἰς Ρωσίαν.
» 21.—Οἱ Βρεττανοὶ ἐκυρίευσαν τὴν Ἱεριχώ.
» 24.—Οἱ Τοῦρκοι ἀνέκτησαν τὴν Τραπεζοῦντα.
» 25.—Οἱ Γερμανοὶ εἰς Ρευάλ.
ΜΑΡΤΙΟΥ 3.—Δευτέρα συνθήκη τοῦ Βρέστ.
» 7.—Γερμανικὴ συνθήκη μετὰ τῆς Φιλλανδίας.
» 11.—Οἱ Τοῦρκοι ἀνέκτησαν τὴν Ἐρζερούμ.
» 13.—Οἱ Γερμανοὶ ἐν Ὀδησσῷ.
» 14.—Ἡ συνθήκη τοῦ Βρέστ ἐπεκυρώθη ἐν Μόσχᾳ.
» 21.—Γερμανικὴ ἐπίθεσις εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον.
» 24.—Ἡ Παμπὲμ καὶ ἡ Περῶν ἀπωλέσθησαν.
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 5.—Συμμαχικὴ ἀποβίβασις εἰς Βλαδιβοστόκ.
» 9.—Νέον νομοσχέδιον στρατιωτικῆς θητείας.
» 11.—Ἀπωλέσθη ἡ Ἀρμαντιέρ.
» 13.—Οἱ Τοῦρκοι κατέλαβον τὸ Βατούμ.
» 14.—Ὁ στρατηγὸς Φὸς Στρατάρχης τῶν Συμμάχ. στρατῶν
» 15.—Ἡ Παλλιὼλλ ἀπωλέσθη.
» 18.—Ὁ λόρδος Μίλνερ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν.
» 22.—Ναυτικὴ ἐπιδρομὴ κατὰ Ζεεπροὺκ καὶ τῆς Ὀστένδης.
» 26.—Ὁ λόφος Κεμμὲλ ἀπωλέσθη.
» 27.—Οἱ Τοῦρκοι κατέλαβον τὸ Κάρς.
» 30.—Οἱ Γερμανοὶ εἰς Βίπεργκ (Φιλλανδία).
ΜΑΪΟΥ 1.—Οἱ Γερμανοὶ εἰς Σεβαστούπολιν.
» 9.—Δευτέρα ἐπιδρομὴ εἰς Ὀστένδην.
» 27.—Δευτέρα Γερμανικὴ ἐπίθεσις.
» 29.—Ἡ Σουασὼν ἀπωλέσθη Παραμένουν οἱ Ρῆμοι.
» 31.—Οἱ Γερμανοὶ ἔφθασαν εἰς Μάρνην.
ΙΟΥΝΙΟΥ 7.—Αἱ ἐπιθέσεις πρὸς Παρισίους κρατοῦνται.
» 9.—Νέα Γερμανικὴ ἔφοδος.
» 15.—Αὐστριακὴ ἐπίθεσις εἰς Ἰταλίαν.
» 23.—Μεγάλη Αὐστριακὴ ἧττα.
ΙΟΥΛΙΟΥ 2.—1,000,000 Ἀμερικανοὶ ἐπεβιβάσθησαν διὰ Γαλλίαν.
» 15.—Τρίτη Γερμανικὴ ἐπίθεσις. Δευτέρα μάχη ἐπὶ τοῦ Μάρνη ἤρχισεν.
» 16.—Ὁ πρῴην Τσάρος ἐτουφεκίσθη ἐν Αἰκατέρεμβουργ.
» 18.—Ἀντεπίθεσις τοῦ στρατάρχου Φός.
» 20.—Οἱ Γερμανοὶ διέβησαν ὀπίσω τὸν Μάρνην.
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2.—Ἡ Σουασὼν ἀνεκτήθη.
» 8.—Βρεττανικὴ ἐπίθεσις ἐν Ἀμιένῃ.
» 29.—Ἀνεκτήθησαν ἡ Παμπὼμ καὶ ἡ Νουαγιόν.
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1.—Ἡ Περὸν ἀνεκτήθη.
» 2.—Ἡ γραμμὴ Δροκοὺρ-Κεὰν διεσπάσθη.
» 12.—Ἀμερικανικὴ ἐπίθεσις εἰς Σαὶν—Μιέλ.
» 15.—Αὐστριακὴ διακοίνωσις περὶ εἰρήνης.
» 17.—Νέα ἐπίθεσις ἐν Μακεδονίᾳ.
» 19.—Βρεττανικὴ προέλασις ἐν Παλαιστίνῃ.
» 25.—Ἡ Βουλγαρία ἐπρότεινεν ἀνακωχήν.
» 27.—Ἡ γραμμὴ Χίνδεμβουργ διεσπάσθη
» 29.—Ἡ Βουλγαρία παρεδόθη.
» 30.—Πτῶσις Δαμασκοῦ. Ὁ Καγκελλάριος Χάρτλιγγ παρῃτήθη.
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1.—Ἀνεκτήθη ἡ Σαὶν—Κεντέν.
» 4.—Παραίτησις τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου τῆς Βουλγαρίας.
» 9.—Ἀνεκτήθη ἡ Καμπραί.
» 10.—Οἱ Βρεττανοὶ κατέλαβον τὴν Λὲ—Κατώ.
» 13.—Οἱ Γάλλοι κατέλαβον τὴν Λάν.
» 14.—Βρεττανικὰ στρατεύματα εἰς Ἰρκοῦτσκ.
» 15.—Βρεττανοὶ ἐν Χόμς.
» 17.—Ἡ Ὀστένδη, ἡ Λίλη, ἡ Δουαὶ ἀνεκτήθησαν.
» 19.—Αἱ Βρούζ ἀνεκτήθησαν.
» 20.—Ἡ Βελγικὴ παραλία καθαρά.
» 25.—Ὁ Γερμανὸς Ἐπιτελάρχης Λούδενδορφ παρῃτήθη.
» 26.—Τὸ Χαλέπιον περιῆλθεν εἰς τοὺς Συμμάχους.
» 27.—Ἡ Αὐστρία ἐκλιπαρεῖ εἰρήνην.
» 28.—Οἱ Ἰταλοὶ διέβησαν τὸν Πιαβε.
» 29.—Οἱ Σέρβοι ἔφθασαν εἰς Δούναβιν.
» 30.—Εἰς τὴν Τουρκίαν παρεχωρήθη ἀνακωχή.
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1.—Ἤρχισεν ἡ Συνδιάσκεψις ἐν Βερσαλλίαις.
» 2.—Οἱ Βρεττανοὶ εἰς Βαλανσιέν.
» 3.—Οἱ Αὐστριακοὶ παραδίδονται. Στάσις εἰς Κίελον.
» 4.—Συμφωνία ἐν Βερσαλλίαις περὶ ἀνακωχῆς.
» 5.—Πλήρης ἐξουσία εἰς τὸν στρατάρχην Φός.
» 6.—Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔφθασαν εἰς Σεδάν.
» 7.—Προεκηρύχθη ἡ Βαυαρικὴ Δημοκρατία.
» 9.—Ὁ Φὸς ἐδέχθη τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς Γερμανίας. Παραίτησις τοῦ Κάϊζερ. Παρῃτήθη ὁ ἀρχικαγκελλάριος Πρίγκηψ Μάξ. Ἐπανάστασις ἐν Βερολίνῳ.
» 10.—Φυγὴ τοῦ Κάϊζερ εἰς Ὀλλανδίαν. Οἱ Βρεττανοὶ εἰς Μόνς.
» 11.—Οἱ ὅροι τῆς ἀνακωχῆς ἐγένοντο δεκτοί.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΔΗΜΙΚΟΥ ΚΑΤΑΡΡΟΥ (ΓΡΙΠΠΗΣ)

ΥΠΟ Ν. ΔΕΡΒΗ ΙΑΤΡΟΥ

[Τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ ὁ ἔγκριτος ἰατρὸς κ. Ν. Δέρβης διελέξατο περὶ τοῦ ἐπιδημικοῦ κατάρρου ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τούτῳ καὶ τὴν διάλεξιν ταύτην δημοσιεύομεν ὡς λίαν ἐπίκαιρον μελέτημα].

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Τὸ θέμα, ὅπερ προτίθεμαι νὰ πραγματευθῶ ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον, εἶνε περὶ τῆς γρίππης, ἢ μᾶλλον, κατὰ Ἱπποκράτην, περὶ ἐπιδημικοῦ κατάρρου. Ὁ ἐπιδημικὸς κατάρρους ἦτο γνωστὸς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πατρὸς τῆς ἰατρικῆς Ἱπποκράτους, ὅστις πρῶτος τοῦτον ἀναφέρει εἰς τὸ βιβλίον αὐτοῦ τὸ ἐπιγραφόμενον «Περὶ τῶν προγνωστικῶν τῶν διαφόρων νοσημάτων». Ὁ ἐπιδημικὸς οὗτος κατάρρους ἀπὸ τοῦ 15ου αἰῶνος ἐνέσκηψε κατὰ διαφόρους ἐποχὰς μὲ ποικίλας μορφὰς καὶ ἐπιπλοκάς, ὁτὲ μέν, ἐλαφράς, ὁτὲ δὲ βαρείας. Ὀφείλω δὲ νὰ ἀναφέρω, ὅτι κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς καθ' ἃς ἐνέσκηψεν ἡ ἐπιδημία καὶ διαφόρους ὀνομασίας ἔλαβε. Καὶ πρῶτον, Κύριοι, ὁ Γάλλος ἰατρὸς *Pasquier* κατὰ τὸ ἔτος 1403 ὅτε ἐνέσκηψεν ἡ νόσος αὕτη ἐν Γαλλίᾳ, ὠνόμασε ταύτην *Tak* ἢ *Chorion*. Ὁ αὐτὸς ἰατρὸς κατὰ τὸ 1494, ὁπότε καὶ πάλιν ἡ νόσος αὕτη ἀνεφάνη εἰς Γαλλίαν, ὠνόμασεν αὐτὴν *Dando*. Τὸ ὄνομα τοῦτο διετήρησεν ἡ νόσος αὕτη μέχρι τοῦ 1510, ἀπὸ δὲ τοῦ 1520 μέχρι τοῦ 1742 ὁ ἐπιδημικὸς οὗτος κατάρρους προσελάμβανεν ἐφεξῆς κατὰ τὰς ἑκάστοτε νέας ἐμφανίσεις του νέας ὀνομασίας ὡς π.χ. grippette, follette, coqueluche, coquette génerale bassayette, peste, chorion, ladendo, alur, petit aurier coquotte, rhum épidemique, fièvre épidemique, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1742 influenza ἢ grippe, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ grippe προέρχεται ἐκ τοῦ ῥήματος agripper, ὅπερ σημαίνει καταλαμβάνειν τι ἀπλήστως ἢ ἐκ τοῦ ὀνόματος grispe, ὅπερ σημαίνει κατάρρους.

Ἤδη ἔρχομαι νὰ ἀναφέρω τὰς ἐνσκηψάσας ἐπιδημίας ἀπὸ τοῦ 1510 μέχρι σήμερον. Ὁ ἐπιδημικὸς οὗτος κατάρρους κατὰ τὸ 1510 ἐπεσκέφθη τὸ πρῶτον ὁλόκληρον τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Πρῶτος ὁ Ἰατρὸς *Seneur* περιέγραψεν ἐν ἐκτάσει τὴν ἐπιδημίαν ταύτην. Ἀπὸ τοῦ 1510 μέχρι 1557 ἡ ἐπιδημία αὕτη δὲν ἀνεφάνη εἰς τὴν Εὐρώπην, ὁπότε περὶ τὰ τέλη τοῦ 1557 ἐνέσκηψε καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ ἔχομεν ἤδη δευτέραν πραγματείαν περὶ τῆς νόσου ταύτης ἣν ἔγραψεν ὁ υἱὸς *Pasquier*. Κατὰ τὴν ἐπιδημίαν ταύτην παρετηρήθησαν πλεῖσται ὅσαι ἐπιπλοκαί, ἔχουσαι κακοήθη χαρακτῆρα. Ἐπηκολούθησε κατόπιν ἡ μεγάλη ἐπιδημία τοῦ 1580, κατὰ τὴν ὁποίαν πλεῖστοι συγγραφεῖς περιέγραψαν τὴν νόσον ταύτην. Διετηρήθη ἐπὶ ἓν ὁλόκληρον ἔτος, προσέβαλε δὲ οὐχὶ μόνον τὴν Εὐρώπην ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀμερικήν. Περὶ τὸ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος ἡ βροτολοιγὸς νόσος ἀνεφάνη διὰ τελευταίαν φορὰν κατὰ τὸ 1590 ὑπὸ ποικίλας μορφὰς καὶ μὲ διάφορον θνησιμότητα. Κατόπιν 30 ἐτῶν ἀπουσίας ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐνέσκηψεν ἐκ νέου κατὰ τὸ 1627 εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας, ἐπεξετάθη καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν, ὁμοίας φύσεως καὶ ἐντάσεως τῶν προηγηθεισῶν. Κατὰ τὸ 1647 ὁ καθηγητὴς *Chuner* περιγράφει βαρεῖαν μορφὴν τῆς νόσου ταύτης ἀναφανείσης εἰς τὴν νότιον Ἀμερικήν. Κατὰ τὸ 1663 ἐνέσκηψεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὁπότε 60,000 ἄτομα προσεβλήθησαν ἐν διαστήματι 8 ἡμερῶν. Κατὰ τὸ 1669, κατόπιν φθινοπώρου λίαν ὑγροῦ καὶ καιροῦ εὐμεταβλήτου, ἐνέσκηψεν εἰς Ὀλλανδίαν καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Γερμανίαν. Κατὰ τὸ 1675 ἀνεφάνη εἰς Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν. Κατὰ τὸ 1676 εἰς Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν. Κατὰ τὸ 1679 εἰς Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν. Κατὰ τὸ 1691 ἐπεσκέφθη τὴν Οὐγγαρίαν καὶ Ἑλβετίαν. Κατὰ τὸ 1695 τὴν Ρώμην καὶ Παρισίους, καὶ προσέλαβε κακοήθη χαρακτῆρα ἀποδεκατίσασα τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Ἤδη ἐρχόμεθα εἰς τὸν 18ον αἰῶνα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐνέσκηψε 16ις ἐν ὅλῳ. Καὶ κατὰ πρῶτον τὸ ἔτος 1709 ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Πρωσσίαν καὶ Ἰταλίαν. Τῷ 1712 εἰς τὸ Τουπεχῖνον μὲ βαρείας ἐπιπλοκὰς πνευμονίας. Κατὰ τὸ 1729 ἡ ἐπιδημία αὕτη ἐξηπλώθη καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, ὅτε οἱ ἰατροὶ *Ofman* καὶ *Morgani* συνέγραψαν εἰδικὴν πραγματείαν περὶ αὐτῆς. Κατὰ τὸ 1731 ἐπεσκέφθη τὴν Βοστώνην. Κατὰ τὴν ἐπιδημίαν ταύτην ὁ ἰατρὸς *Berkins* ἔκαμε τὰς λαμπροτέρας παρατηρήσεις καὶ συνέγραψε περὶ ταύτης. Ἤδη ἐρχόμεθα εἰς μίαν μεγάλην ἐπιδημίαν, ἥτις διήρκεσεν 7 ὁλόκληρα ἔτη συνεχῶς καὶ διαδοχικῶς διατρέξασα ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐντεῦθεν ὑπερβᾶσα τὸν Ἀτλαντικὸν ἐνέσκηψεν εἰς Ἰαμαϊκήν, Περοῦ καὶ Μεξικόν. Κατὰ τὰ ἔτη 1742 καὶ 1743 ἀνεφάνη εἰς τὴν Γερμανίαν, Ὀλλανδίαν, Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν καὶ τότε κατὰ πρώτην φορὰν ὠνομάσθη *grippe*. Κατὰ τὴν ἐπιδημίαν ταύτην παρετηρήθησαν πλεῖσται ὅσαι ἐπιπλοκαὶ ἰδίως πνευμονίας μὲ θνησιμότητα 40 ο/ο. 1Τῷ 753 ἐνέσκηψεν εἰς Παρισίους μὲ μορφὴν πνευμονικήν. Κατὰ τὸ 1758 εἰς Σκωτίαν μὲ ἠπίαν μορφήν. Κατὰ τὸ 1762 ἀνεφάνη καὶ πάλιν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην μὲ διαφόρους ἐπιπλοκὰς ἰδίως πνευμονίας μὲ ἀφθόνους ἱδρῶτας καὶ μὲ διάρροιαν· κατὰ τὸ 1766 εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ Νορμανδίαν καὶ κατέληξεν εἰς Γαλλίαν μὲ ἠπιωτέραν μορφὴν ἄνευ σοβαρῶν ἐπιπλοκῶν. Κατὰ τὸ 1770 εἰς Καμπανίαν. Κατὰ τὸ 1775 καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην καθ' ἣν προσεβλήθησαν ἵπποι καὶ κύνες. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς μὲν τὴν Ἀγγλίαν προσέλαβε τὸν τύπον διαλείποντος πυρετοῦ, εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν τὴν πνευμονικὴν μορφήν. Κατὰ τὸ 1780 καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν. Κατὰ τὸ 1782 ἐγενικεύθη εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον. Κατὰ τὸ 1788 εἰς Παρισίους μὲ ἐπιπλοκὰς ἐκ μέρους τῶν μηνίγγων καὶ τῆς κοιλίας. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1799 μέχρι τοῦ 1800 τὴν Ρωσίαν, Πολωνίαν καὶ Γαλικίαν. Κατὰ τὸ 1802 μέχρι τοῦ 1803 ἐνέσκηψεν εἰς Ρωσίαν, Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν ὑπὸ μηνιγγιτικὴν μορφήν. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1803 μέχρι τοῦ 1812 ἐπεφαίνετο εἰς διαφόρους πόλεις ἔχουσα ἤπιον χαρακτῆρα. Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1830 μέχρι 1833 ἐνέσκηψεν εἰς τὴν Εὐρώπην ὁπότε καὶ ἐπιδημία χολέρας ἀνεφάνη, παρετηρήθη δὲ ὅτι ὅσα μέρη δὲν προσέβαλεν ἡ χολέρα, προσεβλήθησαν ταῦτα ὑπὸ τῆς γρίππης. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην προσέλαβε μορφὴν κοιλιακήν. Κατὰ τὸ 1837 προσέβαλεν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην μὲ ἐπιπλοκὴν πνευμονίας. Κατὰ τὸ 1847 ἐνέσκηψε καὶ πάλιν εἰς τὴν Εὐρώπην μὲ ἐπιπλοκὴν τοῦ γαστροεντερικοῦ συστήματος. Κατὰ τὸ 1858 ἐγενικεύθη καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν, ὑπῆρξε δὲ ὀλιγώτερον θανατηφόρος τῶν ἄλλων ἐτῶν. Κατὰ τὸ 1862-64-68 εἰς Γαλλίαν μετ' ἐπιπλοκῆς πνευμονίας καὶ γαστρικῶν φαινομένων· εἶτα ἀπὸ τοῦ 1870 ἕως τὸ 1876 ἐνέσκηψε κατὰ περιόδους καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην.

Κατὰ τὸ 1889 ἐνέσκηψε τὸ πρῶτον εἰς Παρισίους καὶ κατέλαβεν ὁλόκληρον τὴν ὑφήλιον, ὑπῆρξε δὲ ἡ μᾶλλον θανατηφόρος τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Καὶ ἐν τέλει ἡ ἐπιδημία ἣν ἔχομεν σήμερον, ἥτις ἤρξατο κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον τὸ πρῶτον εἰς Ἑλβετίαν καὶ ὅπου εἰς Βέρνην ἐσημειώθησαν 60,000 ἄτομα παθόντα ἐντὸς ὀκταημέρου καὶ εἶτα ὡς φαίνεται ἐπεσκέφθη καὶ ἐπισκέπτεται ὁλόκληρον τὴν ὑφήλιον μὲ βαρείας ἐπιπλοκὰς καὶ μεγάλην θνησιμότητα. Καὶ ταῦτα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς νόσου.

Ὡς αἰτιολογίαν τοῦ ἐπιδημικοῦ τούτου κατάρρου, κύριοι, μέχρι τέλους τοῦ 17ου αἰῶνος ἐθεώρουν πάντες οἱ συγγραφεῖς καὶ ἰατροὶ τοὺς δριμεῖς χειμῶνας, τὴν ὑγρασίαν καὶ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολάς. Καὶ πράγματι καὶ ἡμεῖς σήμερον βλέπομεν ὅτι ἡ ἐπιδημία αὕτη ἡ ἐνσκήψασα εἰς ὅλον τὸν κόσμον καθὼς καὶ εἰς τὴν νῆσον μας, ἐνέσκηψε καὶ ἔλαβε μεγάλας διαστάσεις κατὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον κατόπιν μεγάλης ὑγρασίας. Ἡ νόσος αὕτη δύναται ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν νὰ διατρέξῃ ὁλόκληρον τὴν ὑφήλιον καὶ τοῦτο, ὡς διατείνονταί τινες, ἐπειδὴ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας εἶνε εὐρύτατα καὶ μεταφέρεται ὁ βάκιλλος οὗτος διὰ τῶν ταχυδρομ. δεμάτων καὶ τῶν ἄλλων ἐμπορευμάτων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Ἡ νόσος αὕτη ἀναπτυσσομένη ἐν οἰκογενείᾳ τινὶ καταλαμβάνει ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῆς. Ἐνσκήπτει δέ, ὡς εἴδομεν, ἄλλοτε μὲν ὑπὸ βαρεῖαν μορφὴν μετὰ ἐπιπλοκῶν πνευμονίας, γαστρικοῦ κατάρρου, μηνιγγίτιδος, ὠτίτιδος, ἄλλοτε δὲ ὡς ἁπλοῦς κατάρρους. Προσβάλλει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὴν ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 18ου μέχρι τοῦ 40οῦ ἔτους, σπανίως τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· τοὺς δὲ γέροντας ὅσοι πάσχουσι χρόνιον βρογχικὸν κατάρρουν καὶ ἀρτηριοσκλήρωσιν.

Πρῶτος ὁ *Xaigarth* κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα κατέδειξε τὸ κατ' ἐξοχὴν μεταδοτικὸν τοῦ νοσήματος. Κατὰ δε τὸ 1892 ὁ *Playfer*, ὡς λέγεται, ἀνεκάλυψεν εἰδικὸν βάκιλλον ὡς παράγοντα τὴν νόσον, ὃν ἀνεῦρεν εἴς τε τὰ πτύελα καὶ τὸ ῥινικὸν ἔκκριμα. Δυστυχῶς ὅμως αἱ κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον εἰς ἅπαντα τὰ μικροβιολογικὰ ἐργαστήρια τῆς Ἑλβετίας ἐπὶ πλείστων ἀσθενῶν γενόμεναι μικροβιολογικαὶ παρατηρήσεις ἦσαν ἀρνητικαί, καθότι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἀνευρέθη ὁ βάκιλλος οὗτος, ὡς ἔχομεν ἐκεῖθεν ἀκριβεῖς πληροφορίας.

Ὅτι ἡ νόσος αὕτη παράγεται ἐξ εἰδικοῦ βακίλλου, οὐδεμία ἀμφιβολία. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι κατὰ τὴν παγκόσμιον ταύτην ἐπιδημίαν, ὁπότε θὰ λάβωσι χώραν πολλαὶ μικροβιολογικαὶ ἔρευναι, θὰ ἀνευρεθῇ ὁ βάκιλλος οὗτος ὡς καὶ ἡ θεραπεία ταύτης. Τώρα πῶς γεννᾶται ὁ μολυσμὸς τῆς νόσου ταύτης; Ὁ μολυσμὸς τῆς νόσου γεννᾶται ἀκαριαίως διὰ τῆς πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς ἐπικοινωνίας, ἢ ἐμμέσως δι' ἀντικειμένων μολυνθέντων ὑπ' αὐτῶν ἢ καὶ μεταφερόντων τὸν βάκιλλον ἀπὸ μιᾶς πόλεως εἰς ἄλλην.

Ἅπαντες εἴμεθα ἐπιδεκτικοὶ εἰς τὸ νόσημα τοῦτο· οὐδεὶς ἀνταγωνισμὸς ὑπάρχει ἄλλης νόσου πρὸς τὸν ἐπιδημικὸν τοῦτον κατάρρουν. Ὁ ἅπαξ προσβληθεὶς

δὲν ἀποκτᾷ ἀνοσίαν· ὁ κατὰ πρώτην φορὰν προσβληθεὶς δύναται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπιδημίαν νὰ προσβληθῇ δὶς καὶ τρὶς· συνηθέστερον ὅμως οἱ πάσχοντες χρόνιον βρογχικὸν κατάρρουν.

Κατὰ τὴν πορείαν τῆς νόσου πλεῖσται καὶ ποικίλαι ἐπιπλοκαὶ δύνανται ν' ἀναφανῶσι· πρωτοστατεῖ δὲ ἡ πνευμονία. Ἡ νόσος αὕτη, προσβάλλουσα φυματικὸν ἄτομον, ἐπιταχύνει τὴν ὀλεθρίαν ἔκβασιν αὐτοῦ. Ὁ στρεπτόκοκκος ὡς καὶ ὁ πνευμονόκοκκος παίζουσι μεγάλον ρόλον ἐπ' αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν ὅτι ἡ θνησιμότης εἶνε μεγίστη.

Πρωτεύοντα συμπτώματα εἶνε τὰ ἑξῆς: ρῖγος, κεφαλαλγία, πυρετός, πόνοι κατὰ τὰ ἄνω καὶ κάτω ἄκρα καὶ κατὰ τὸν αὐχένα, βὴξ ξηρὰ καὶ κατάρρους τῆς ρινός.

Ὡς **προφυλακτικὰ μέτρα** συνιστῶνται τὰ ἑξῆς: ἀερισμὸς τῶν δωματίων, καθαριότης τῶν ὁδῶν, αὐστηρὰ ἀποχὴ ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς,, ν' ἀποφεύγωμεν τὸν συνωστισμὸν εἰς τὰ καφενεῖα καὶ τοὺς Κινηματογράφους. Ὁ αἰσθανόμενος μικράν τινα κακουχίαν μετὰ ἐλαχίστων πόνων κατὰ τὸν θώρακα καὶ ἔχων ρινικὸν κατάρρουν, ὀφείλει νὰ κατακλίνηται τουλάχιστον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἂν δὲν πυρέσσῃ. Κατὰ τὴν ἀνάρρωσιν νὰ μένῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἐπί τινας ἡμέρας. Συχνὴ ἀλλαγὴ τῶν ἐνδυμάτων καὶ τοῦ ρινομάκτρου. Κατάκλυσις ἔγκαιρος τὴν ἑσπέραν, γαργαρισμὸς τοῦ στόματος καὶ πλύσις τῆς ρινικῆς κοιλότητος διὰ *Permanganade de potasse* 1)5,000. Χρῆσις τοῦ καπνίσματος καὶ μετρία χρῆσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Νὰ λαμβάνωμεν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ὀλίγας πρέζας ἐκ τῆς ἀντιγριππικῆς κόνεως, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Στ. Γκογγόλου, καὶ νὰ ρίπτωμεν ἑκάστην πρωΐαν εἰς τὸ ρινόμακτρόν μας ὀλίγας σταγόνας ἀποστάγματος εὐκαλύπτου. Ὑδρατμοὶ εὐκαλύπτου νυχθημερὸν ἐντὸς τῶν δωματίων τοῦ ὕπνου. Ν' ἀποφεύγωμεν τὴν διανοητικὴν καὶ σωματικὴν ὑπερκόπωσιν. Νὰ λαμβάνωμεν 5 κόκκους ἀμμωνιακῆς κινίνης διαρκούσης τῆς ἐπιδημίας, καὶ ὀλίγας σταγόνας ἀρσενικοῦ κατὰ τὸ γεῦμα καὶ δεῖπνον, καὶ ἐν τέλει νὰ ἀπαγορευθῇ αὐστηρῶς ἡ περιφορὰ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν νεκρῶν καὶ νὰ κλείεται ὁ νεκρὸς ἐντὸς τοῦ φερέτρου αὐτοῦ.

Θεραπεία ἐν γενικαῖς γραμμαῖς.

Ὡς καθαρτικὸν τὸ καλόμελ. ὡς διουρητικὰ τὴν οὐροτροπίνην καὶ τὴν *Lachose* τὰς ἐνέσεις τοῦ φυσιολογικοῦ ὀρροῦ, τὰ καρδιοτονωτικὰ λ.χ. τὸ καμφοροῦχον ἔλαιον, τὴν στρυχνίνην καὶ σπαρτεΐνην· τὴν ἀμμωνιακὴν κινίνην μέχρι 20 κόκκων δι' ἡμέρας· κατὰ τῆς μεγάλης ὑπερθερμασίας μετὰ τῶν πλανήτων πόνων τὴν ἀσπυρίνην καὶ τὸ πυραμιδόν· ἀποχὴν τῶν θερμῶν λουτρῶν καθὼς καὶ τῶν ψυχρῶν. Χρῆσιν τοῦ ὑδραργύρου, ὡς λέγουσίτινες, ἐν ἀρχῇ τῆς νόσου πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιπλοκῶν (!!!!) Ἅμα τῇ ἐμφανίσει ἐπιπλοκῆς ἐκ μέρους τῶν βρόγχων καὶ τῶν πνευμόνων σικύας κούφας καὶ αἱματηράς, ἐν περιπτώσει δὲ βαρείας μολύνσεως, ἔγκαιρον γενικὴν ἀφαίμαξιν καὶ φυσιολογικὸν ὀρρόν, ἂν μὴ ὑπάρχῃ λεύκωμα, *Serum de glycose* ἐν περιπτώσει λευκώματος· ἐν ταυτῷ δὲ γενναία ἔγχυσις ἐνδομυϊκὴ ἀντιστρεπτοκοκκικοῦ καὶ ἀντιπνευμονοκοκκικοῦ ὑγροῦ καὶ *Collargol* ἐν περιπτώσει μεγάλης δυσπνοίας, [illegible] ὀξυγόνου.

Περατῶν ἤδη τὴν μικράν μου ταύτην ὁμιλίαν, καίτοι τὸ θέμα τοῦτο ἔχρῃζεν εὐρυτέρας ἀναπτύξεως, εὔχομαι ὅπως τάχιστα ἀπαλλαγῇ ἡ Νῆσος μας τῆς ἐπαράτου ταύτης νόσου.

ΟΙ ΚΥΠΡΙΑΚΟΙ ΠΟΘΟΙ

Ἡ Κυπριακὴ πρεσβεία φέρει μεθ' ἑαυτῆς τὴν Κυπριακὴν ψυχὴν ὅλην, ἀπερροφημένην ὑπὸ τῆς ἀγωνιώδους προσδοκίας τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἱερωτάτων καὶ δικαιοτάτων προαιωνίων πόθων αὐτῆς, καὶ θέλει νὰ λησμονήσῃ τό τε πρόσφατον καὶ τὸ ἀπώτερον θλιβερὸν παρελθὸν ἀτενίζουσα πρὸς αἴσιον καὶ εὔελπι μέλλον, καθ' ὃ ἐλευθέρα ἡ πολυπαθεστάτη αὕτη, ἀλλὰ καὶ πιστοτάτη εἰς τὰ ἰδεώδη αὐτῆς Νῆσος θὰ δύναται μετὰ τοῦ ἄλλου Ἑλληνισμοῦ ἐν συναγωνισμῷ καὶ ἁμίλλῃ νὰ ἐκτελῇ τὸν μέγαν ἐθνικὸν δόλιχον τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ νέας καὶ λαμπρᾶς σελίδας πληροῦσα τῆς μακραίωνος καὶ ἐνδόξου ἐθνικῆς ἱστορίας.

Ἐπὶ τοιαύταις προσδοκίαις χαιρετίζομεν τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου ἔτους 1919 καὶ ὑπὲρ τῆς ταχίστης ἐκπληρώσεως αὐτῶν ἑνοῦμεν τὰς μυχιαιτάτας εὐχὰς μετὰ σύμπαντος τοῦ Κυπρ. λαοῦ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ Πρεσβεία κατὰ τηλεγραφ. ἀγγελίαν, ἀφίκετο εἰς Λονδῖνον τῷ προπαρελ. Σαββάτῳ ὅλη ὑγιαίνουσα.

◆◆◆

ΔΙΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἡμερομ. 24)6 Ἰανουαρίου 1919, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀπέλθωσιν εἰς Συρίαν καὶ Παλαιστίνην ἀφοῦ ὑποβάλωσιν αἴτησιν εἰς τὸ οἰκεῖον Διαικητήριον ἵνα λάβωσι τὸ ἀναγκαῖον διαβατήριον ἢ διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ κατὰ ἔντυπον παρεχόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητηρίου.

◆◆◆

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Πέμπτῃ ηὐλογήθησαν ἐν Λάρνακι οἱ αἴσιοι γάμοι τοῦ ἐκ τῶν προκρίτων ἐν Ἁγ. Θεοδώρῳ κ. **Κυρ. Χ'' Κουμῆ** καὶ τῆς μεμορφωμένης καὶ συμπαθοῦς Δεσποινίδος **Μαρίας Ι. Δημητρίου** ὑπὸ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχὰς πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων, μεθ' ὧν ἑνοῦμεν θερμὰς καὶ τὰς ἡμετέρας ὑπὲρ πάσης οἰκογενειακῆς εὐτυχίας τῶν εὐτυχῶν νεονύμφων.

—Τῇ π. Κυριακῇ ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυπληθῶν συγγενῶν φίλων καὶ συμπολιτῶν ηὐλογήθησαν ἐν τῷ Ι. Ναῷ Ἁγ. Κασσιανοῦ οἱ αἴσιοι γάμοι τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένου συμπατριώτου ἡμῶν κ. **Ἀθαν. Φ. Χριστοφίδου** καὶ τῆς καλλίστης Δεσποινίδος **Ραχὴλ χ'' Σωκρ. Κυριακίδου.**

Πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς νεονύμφους εὐχόμεθα πᾶν καταθύμιον.

◆◆◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Πέμπτῃ ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος ὁ κάλλιστος νέος κ. **Ἀντ. Κ. Κουμίδης,** ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Κτηματολογίου καὶ ἡ σεμνοτάτη καὶ μεμορφωμένη Δνὶς **Ἰφιγένεια Ν. Ἰωαννίδου.**

Ἕνεκα πένθους δὲν θὰ δεχθῶσιν ἐπισκέψεις συγχαρητηρίους.

—Χθὲς Δευτέραν ἀντηλλάγησαν ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλλίστου παρ' ἡμῖν καὶ προοδευτικωτάτου νέου κ. **Γεωργ. Μαρτούδη** καὶ τῆς ἄριστα μεμορφωμένης καὶ συμπαθεστάτης Δεσποινίδος **Μαρίας Γ. Χαρνουππίδου.**

Τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις θὰ δεχθῶσιν ἀσμένως τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ Δευτέραν 6 καὶ 7 Ἰανουαρίου.

—Χθὲς Δευτέραν ηὐλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. **Μιχ. Ν. Ψάλτη** καὶ τῆς καλλίστης Δνίδος **Ἄννης Φ. Δαυΐδ** ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Οἱ μνηστευθέντες ἄσμενοι θὰ δεχθῶσι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις σήμερον καὶ αὔριον, 1ην καὶ 2αν Ἰανουαρίου.

◆◆◆

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΚΘΕΤΟΤΡΟΦΕΙΟΥ εἰς μνήμην τοῦ **Μιχ. Ι. Τομπάζη** εἰσέφερον ἀνὰ £1.0.0 οἱ κ.κ. Μιχ. Νικολαΐδης, Ἀγαθ. χ''Γαβριήλ, Κ. χ''Παύλου, Χαρίλ. Συμεωνίδης, ἰατροί, Γεώργιος χ''Παύλου δικηγ., Μιχ. χ''Παύλου φαρμακ. καὶ Γεώργ. Μιχαὴλ (ἐκ Περιστερωνοπηγῆς).

Ἀνὰ £0.10.0 οἱ κ.κ. Χρ. Κωνσταντίνου, Ε. Γλυκύς, Ν. Ἰακωβίδης, Γεώργ. χ''Παύλου Ἰωαννίδης, Θεόδ. χ''Δημητρίου, Εὐπραξία Θεοδούλου, Α. Παπαπέτρου, Ι. Ἰωνίδης, Γ. Θ. Σταυρινίδης.

Γεώργ. Πιερίδης £0.9.0

Ἀνὰ £0.5.0 οἱ κ.κ. Εὐγέν. Παπαδόπουλος, Κλ. Ε. Χριστοδουλίδης, Εὐ. Θεμιστός, Γ. Σκουταρίδης, Ἀλφρέδος χ''Γαβριήλ, Ε. Εὐαγγέλου, Σ. Γκόγγολος.

Ἀνὰ £0.3.0 οἱ κ.κ. Κ. Σταυρινίδης, Μ. Κωνσταντινίδης, Εὐτύχ. Ἰωαννίδης, Κ. Δημητρίου, Εὐθ. Πετρίδης, Ι. Γ. Ἰακωβίδης, Μ. Χριστοδούλου.

Κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς προπαρελ. Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 27 ἐτῶν ὁ

ΜΙΧ. ΤΟΜΠΑΖΗΣ

ἰατρὸς ὑπὸ ὀξυτάτης γρίππης μετ' ἐπιπλοκῶν θανασίμων ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν κατόρθωσαν νὰ σώσουν αὐτὸν τῶν γονέων του αἱ στοργικώταται περιθάλψεις, τῶν συναδέλφων αὐτοῦ ἡ θερμοτάτη βοήθεια καὶ τῆς ἀνθηρᾶς νεότητός του τὸ σφρῖγος.

Ἀπώλεσαν οὕτω οἱ ἀτυχεῖς γονεῖς του λατρευτὸν ἴνδαλμά των καὶ ἡ ἡμετέρα κοινωνία εὐδόκιμον ἐπιστήμονα καὶ χρηστότατον πολίτην, πρὸ τοῦ ὁποίου ἠνοίγετο στάδιον εὐρύ, δι' ὃ καὶ τὴν σορὸν αὐτοῦ περιέβαλε μετὰ πένθους εἰλικρινοῦς καὶ βαθέος κατὰ τὴν σεμνοπρεπεστάτην κηδείαν του ἐν τῷ Ι. ναῷ Τρυπιώτου γενομένην τῇ π. Τρίτῃ.

Ἐπικαλούμενοι τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς τοὺς ἀλγεινότατα δοκιμασθέντας γονεῖς, εὐχόμεθα τῷ μεταστάντι τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

ΕΚ ΠΑΦΟΥ

—Αἱ ἅγιαι καὶ μεγάλαι ἑορταὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἐνσαρκώσεως ἑορτάσθησαν ἐν γένει μετὰ πολλῆς εὐλαβείας καὶ κατανύξεως θρησκευτικῆς, ἐβεβήλωσε δὲ μόνον τὴν ἱερότητα τῶν ἡμερῶν τούτων ἡ ἀσύστολος χαρτοπαιξία, μάστιξ καὶ πληγὴ κοινωνική.

—Ἀθρόοι ἐγγράφονται πολλοὶ νέοι ὡς ἡμιονοδηγοί· εἶναι ἀληθὴς γενικὴ ἐπιστράτευσις.

Τὴν ἔγκριτον παρ' ἡμῖν οἰκογένειαν τοῦ κ. Χρυσοστ. Γεωργιάδου ἐπλήξε δεινοτάτη συμφορά, διὰ τοῦ προώρου θανάτου τοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῆς μόλις 27 ἐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ὑπὸ ὀξυτάτης νόσου, καθ' ἧς δὲν ἴσχυσαν ἡ στοργικωτάτη οἰκογενειακὴ περίθαλψις καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ θεραπεία.

Κατὰ τὴν σεμνοπρεπεστάτην κηδείαν του ἐπικήδειον εἶπεν ὁ κ. Ν. Ι. Νικολαΐδης καὶ μακρὰν σειρὰν στεφάνων μετὰ καταλλήλων προσφωνήσεων κατέθεσεν ὁ κ. Λ. Φιλίππου.

—Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης διένειμεν εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας χρήματα, ἐνδύματα ὑποδήματα, ποσὸν δὲ £20.0.0 διετέθη πρὸς τὸν αὐτὸν φιλανθρωπικὸν σκοπὸν ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου.

—Ἡ Κυβέρνησις ἐνέκρινε τοὺς πρό τινος ὑποβληθέντας αὐτῇ κανονισμοὺς τοῦ Δημαρχείου, πλὴν τινων κονδυλίων, οἷα τὸ τῶν χαρουπίων, τῶν κρομμύων καὶ τῆς σταφίδος, δι' ὃ ζητεῖ περαιτέρω ἐξηγήσεις.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἐφεξῆς μετὰ τὴν ἀνακωχὴν καὶ τὴν προσεχῆ ὁριστικὴν εἰρήνην δὲν ὑπάρχει φόβος ἐλλείψεως χάρτου τυπογραφικοῦ, οὗτινος ὅμως ἡ τιμὴ θὰ διατηρῆται πάντοτε ὑψηλή, δὲν νομίζομεν δὲ ὅτι πρέπει νὰ σμικρύνωμεν τὸ φύλλον, ἐν ᾧ χρόνῳ μεγάλα γεγονότα θὰ ἐξελίσσωνται ἀνὰ τὸν κόσμον, ὡς ἀποτελέσματα τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης, ἀρκούμεθα ὅπως αὐξήσωμεν τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» εἰς **δώδεκα** σελλίνια διὰ τὴν Νῆσον καὶ εἰς **δεκατέσσαρα** διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν πρὸς ἐλάττωσιν τῆς ζημίας ἀπὸ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ χάρτου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1ῃ Ἰανουαρ. 1919.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
«ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ»

Τὸ Σωματεῖον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «Ἁγ. Ἰωάννης» τελοῦν τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ ἑορτὴν τὴν 1ην τοῦ νέου ἔτους ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου προσκαλεῖ τὸ ἀξιότιμον Κοινὸν τῆς Λευκωσίας ὅπως τιμήσῃ ταύτην. Κατὰ τὴν ἑορτὴν θέλει ὁμιλήσῃ ὁ κ. Εὐγένιος Ν. Γ. Παπαδόπουλος, ἰατρός.

Λευκωσία, 28 Δεκεμβρ. 1918.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ τελοῦντες μνημόσυνον ἐν τῷ Ι. Ναῷ Φανερωμένης ὑπὲρ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένης ἀδελφῆς ἡμῶν

ΕΛΕΝΗΣ ΧΡ. ΛΟΪΖΙΔΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῆς ἵνα ἑνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων.

Λευκωσία, 1η Ἰανουαρίου 1919.

Οἱ πενθοῦντες ἀδελφοί

Αὐγούστα Μ. Λουκαΐδου
Κωνστ. Χατζηπέτρου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ὁ ὑποφαινόμενος φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἀπὸ τῆς 1)14 Ἰανουαρίου 1919 ἡ ἐπωνυμία τοῦ καταστήματός μου μετατρέπεται εἰς

Σ. Μ. Ἀγρότης καὶ Σία

Τῆς νέας ταύτης ὑπογραφῆς δικαιοῦται νὰ κάμνῃ χρῆσιν καὶ ὁ ἀνεψιός μου κ. Γεώργιος Ἀγρότης ὁ ὁποῖος τυγχάνει ἤδη συνέταιρός μου.

Κτῆμα (Πάφου)
τῇ 22)4 Ἰανουαρίου 1919.

Μετὰ τιμῆς
Σ. Μ. Ἀγρότης.

Ὁ κ. Σ. Μ. Ἀγρότης θὰ ὑπογράφῃ:
Σ. Μ. Ἀγρότης καὶ Σία.
Ὁ κ. Γεώργιος Ἀγρότης θὰ ὑπογράφῃ:
Σ. Μ. Ἀγρότης καὶ Σία. (2-1)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν Ἁγ. Ὁμολογηταῖς οἰκία τοῦ κ. Στυλ. Θεοφανίδου κειμένη ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ καὶ περιλαμβάνουσα 5 δωμάτια καὶ ἰδιαίτερον μαγειρεῖον καὶ πλυντήριον μετὰ τῶν ἄλλων χρειωδῶν.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐν τῷ καταστήματί του ἐν τῇ Στοᾷ Κύκκου.

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Κατὰ τηλεγραφικὴν ἀγγελίαν τοῦ Ρέουτερ, ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης θὰ γένηται τῇ 31)13 Ἰανουαρίου 1919, καθ' ἣν οἱ πρωθυπουργοὶ καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῶν συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ἀνταλλάξωσι τὰς σκέψεις αὐτῶν, μεθ' ὃ τῇ 5)18 Ἰανουαρίου θὰ γένηται ἡ πρώτη τακτικὴ συνεδρία.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Γαλλία, ἡ Βρεττανία, αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία θὰ ἔχωσιν ἑκάστη ἀνὰ πέντε ἀντιπροσώπους.

Ὁ Στρατάρχης Φός, τῇ ὁμοθύμῳ ἐπιθυμίᾳ τῶν Συμμάχων, θὰ προσκληθῇ ἵνα ἐκφέρῃ τὰς σκέψεις του ἐπὶ προβλημάτων στρατιωτικῶν· πιθανῶς, τὸ Βέλγιον, ἡ Σερβία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Πορτογαλλία θὰ ἔχωσιν ἑκάστη ἀνὰ τρεῖς ἀντιπροσώπους, τὰ Κράτη δὲ ὅσα διέκοψαν μόνον τὰς σχέσεις μετὰ τοῦ ἐχθροῦ θὰ ἔχωσιν ἀνὰ δύο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΥΪΛΣΩΝ
ΕΝ ΙΤΑΛΙΑι

Ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων ἐπωφελούμενος τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης ἐπεσκέφθη μετὰ πρόσκλησιν τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως τὴν Ρώμην, τῇ 4ῃ τὸ Μιλᾶνον, τῇ 5ῃ καὶ τὴν 6ην Ἰανουαρίου τὴν Γένουαν, γενόμενος δεκτὸς ὑπό τε τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις του ταύτας μετὰ στωμυλίας καὶ διαχύσεως ὁ εὔγλωττος καὶ ὑψιπέτης ρήτωρ ἐπανέλαβε καὶ διετύπωσε τὰς φιλελευθέρας καὶ δημοκρατικὰς ἀρχάς του, αἵτινες μεγάλως ἀντιτίθενται πρὸς τὰς τοῦ Ἰταλοῦ Μακιαβέλλη, ἐναρμονίζονται ὅμως πρὸς τὰς τοῦ Ἰταλοῦ ἐπίσης Ματσίνη.

Ἡ Ἰταλία ἠκολούθησε πρὸ παντὸς τὸν Μακιαβέλην μέχρι τοῦδε, καὶ εὐχόμεθα ἵνα ἡ σθεναρὰ φωνὴ τοῦ Δρος Οὐΐλσων φέρῃ αὐτὴν ἐπὶ ἀρχὰς τοῦ μεγάλου Ματσίνη.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ
ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀγωγὴ ἀριθ. 425)918.

Μεταξύ:

Ζαχαρία Βασίλη ἐξ Αἰγιαλούσης
Ἐνάγοντος,
καὶ
Γεωργίου Λοΐζου ἐξ Αἰγιαλούσης
Ἐναγομένου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Βασιλειάδου, δικηγόρου τοῦ ἐνάγοντος, ζητοῦντος διάταγμα τοῦ Δικαστηρίου τούτου, δι' οὗ νὰ διατάττεται τίνι τρόπῳ δέον νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἐπὶ τοῦ Ἐναγομένου τοῦ ὁποίου ἡ διαμονὴ τυγχάνει ἄγνωστος, τὸ Δικαστήριον τοῦτο Διατάττει ὅπως ἡ ἐπίδοσις γίνῃ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

(1) Ἀντίγραφον τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος καὶ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος Διατάγματος νὰ προσκολληθῶσιν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας ἐν Κύπρῳ γνωστῆς κατοικίας τοῦ Ἐναγομένου.

(2) Ὅμοια ἀντίγραφα νὰ προσκολληθῶσιν ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

(3) Ὅμοια ἀντίγραφα νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ».

Καί, ἐὰν ὁ Ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 20 Φεβρουαρίου, 1919 καὶ ὥραν 9 π. μ., τότε πᾶσα περαιτέρω ἀναγκαία εἰδοποίησις δι' αὐτὸν νὰ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐδόθη καὶ συνετάχθη σήμερον τὴν 20 Δεκεμβρίου 1918.

(Ὑπογρ.) Π. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Δ. Ε. Δ.

Πιστὴ μετάφρασις
Ν. Χ'' Γαβριὴλ
Β. Π.

* * *

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΤΗΡΙΩ
ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀριθ. 425)918.

Μεταξύ:

Ζαχαρία Βασίλη ἐξ Αἰγιαλούσης
Ἐνάγοντος,
καὶ
Γεωργίου Λοΐζου ἐξ Αἰγιαλούσης καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς
Ἐναγομένου.

Τῷ **Γεωργίῳ Λοΐζου** ἐξ Αἰγιαλούσης,

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 20 Φεβρουαρίου 1919, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9 τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις κινηθεῖσα καθ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένου ἐνάγοντος, ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀξιοῖ £24—0—0 ἤτοι ἑκατὸν εἴκοσι δολάρια δυνάμει χρεωστικοῦ ὁμολόγου ἐκδοθέντος τὴν 16 Φεβρουαρίου 1916 καὶ λήξαντος τὴν 17 Ἀπριλίου 1916. Τόκους νομίμους ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

Ἐξεδόθη τῇ 20 Δεκεμβρίου 1918.

Δι' ἐνάγοντα
(ὑπογρ.) **Α. Βασιλειάδης**
δικηγόρος

Πιστὸν ἀντίγραφον
Μ. Π. Εὐθυμιάδης
Π. Ε. Δ.

SUN
INSURANCE OFFICE
LONDON ESTABLISHED 1710
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ **ΠΥΡΟΣ** ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα	*Λίρ. 3,389,505*
Κεφάλαιον ἀζήτητον	*» 1,920,000*
Σύνολον κεφάλαιον	*» 5,309,505*

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖον μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Σ. Κ. Σαββίδην.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Προτιθέμενος μετὰ ἐνάμισυ μῆνα ὅπως ἀναχωρήσω ἐκ Κύπρου, καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ἀναλαμβάνω τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν πλεκτῶν εἰδῶν ἐκ λυγαριᾶς κ. ἄ. ἤτοι, καναπέδων, πολυθρόνων, καρεκλῶν, μπαούλων, βαλίτσων, ἀνθοδοχείων, φρουτιέρων, κανίστρων καὶ ἄλλων πολλῶν εἰδῶν καὶ ἀσυγκρίτως στερεωτέρων τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Ἐπίσης καθιστῶ γνωστὸν ὅτι εἰς τὸ ἐργαστήριον μου ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία ἐκ τῶν ἄνω διὰ Χριστουγεννιάτικα δῶρα καὶ μὲ τιμὰς χαμηλοτέρας τῶν πρὸ τοῦ πολέμου.

Διατελῶ
Εὐγένιος Σ. Κωνσταντινίδης

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000, διῃρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἀτόκως ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

3 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 1 ἔτος
4 ο)ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΑΣΗΜ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι —(Κατὰ τὴν γυναικείαν ἀγοράν).

Διὰ τὸ Πάσχα καὶ τὰς ἑορτάς

Ἐχομίσθησαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο πλούσιαι συλλογαὶ πάντων τῶν εἰδῶν πολυτελείας καὶ καλλωπισμοῦ, ὑποκάμισα, λαιμοδέται, κολλάρα ἐλαστικὰ (καουτσούκ), ἀρώματα, κολώνιαι καὶ πούδραι ἐξαίρετοι, σάπωνες ἀρωματικοί, βαφαὶ τῆς κόμης κ.τ.λ.

Τιμαὶ ὡς πάντοτε συγκαταβατικαί. (4—3)